ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 27.3.2013
COM(2013) 162 final

2013/0089 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките

(Преработен текст)

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2013) 95 final}
{SWD(2013) 96 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Общ контекст и основания за предложението

Законодателствата на държавите членки в областта на марките бяха частично хармонизирани от Директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г., кодифицирана като Директива 2008/95/ЕО (наричана по-долу „директивата“). Успоредно с националните системи на марките, и във връзка с тях, с Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността, кодифициран като Регламент (ЕО) № 207/2009 (наричан по-долу „регламентът“), бе създадена самостоятелна система за регистрация на единни права, които имат едно и също действие в целия ЕС. В този контекст бе създадена Службата за хармонизация във вътрешния пазар (ОНІМ), която да отговаря за регистрацията и управлението на марките на Общността.

Марката служи за отличаване на стоките и услугите на дадено дружество. Именно чрез марката отделният стопански субект може да привлече лоялна клиентела и да я задържи като такава, както и да създава стойност и растеж. В този случай марката играе ролята на движеща сила на иновациите: необходимостта да се поддържа нейната атрактивност стимулира инвестициите в НИРД, което от своя страна води до непрекъснат процес на усъвършенстване и развитие на отделните продукти. Този динамичен процес оказва също така благоприятно въздействие върху заетостта. В условията на условията на една все по-конкурентна среда се наблюдава стабилно нарастване не само на решаващата роля на марките за пазарния успех, но и на търговската им стойност. За това свидетелства увеличаващият се брой на подадените заявки за марки както на национално равнище, така и на равнището на ЕС, а също и броят на потребителите на марки. Това развитие бе съпътствано от растящи очаквания от страна на заинтересованите страни, свързани с по-рационализирани и висококачествени системи за регистрация на марките, които да са в по-висока степен унифицирани, обществено достъпни и отговарящи на съвременните тенденции от технологична гледна точка.

През 2007 г., по повод на обсъждането на финансовите перспективи пред Службата за хармонизация във вътрешния пазар, Съветът[1] подчерта, че създаването на ОНІМ е голям успех и че службата е допринесла значително за засилване на конкурентоспособността на ЕС. Той припомни, че системата на марката на Общността е замислена така, че да функционира редом с националните системи на марките, които продължават да са необходими за онези предприятия, които не желаят да се ползват със защита на техните марки на равнището на ЕС. Освен това Съветът отбеляза значението на допълнителната работа, извършвана от националните ведомства в областта на марките, и призова ОНІМ да разшири сътрудничеството си с тях в интерес на функционирането на системата на марката на Общността като цяло. И на последно място, той подчерта, че предвид това че от създаването на марката на Общността до днес е изминало повече от едно десетилетие, е наложително да бъде направена

[1] Заключения на Съвета по конкурентоспособност от 21 и 22 май 2007 г.,. документ 9427/07 на Съвета.

цялостна оценка на функционирането на системата на марката на Общността. Той прикани Комисията да започне работа по съответно проучване, по-специално с оглед оптимизиране и разширяване на съществуващите инструменти за сътрудничество между ОНИМ и националните ведомства в областта на марките.

В своя „Small Business Act“ от 2008 г.[2] Комисията пое ангажимент да направи системата на марката на Общността по-достъпна за МСП. Освен това в съобщението от 2008 г. за Европейска стратегия за правата върху индустриална собственост[3] бе подчертан ангажиментът на Комисията за ефективна и ефикасна защита на марките и за висококачествена система на марките. В него се заключава, че е време да се направи цялостна оценка, която би могла да послужи за основа за бъдещо преразглеждане на системата на марките в Европа и за по-нататъшното подобряване на сътрудничеството между ОНИМ и националните ведомства. През 2010 г., в съобщението относно водещата инициатива „Съюз за иновации“ на стратегията „Европа 2020“ Комисията пое ангажимент да осъвремени регулаторната уредба на марките с оглед подобряване на рамковите условия за иновации в сферата на предприемачеството[4]. И накрая, в стратегията си за Европа от 2011 г. в областта на ПИС[5] Комисията заяви намерението си за преразглеждане на системата на марките в Европа с оглед модернизирането на системата както на равнището на ЕС, така и на национално равнище, за да стане тя по-ефективна, по-ефикасна и в по-голяма степен унифицирана като цяло.

1.2. Цел на предложението

Разглеждани като единен проект, главната обща цел на настоящата инициатива и на паралелното предложение за изменение на регламента е да се насърчат иновациите и икономическият растеж, като се направят системите за регистрация на марки на цялата територия на ЕС по-леснодостъпни и ефикасни за предприятията, което означава по-ниски разходи, намалена сложност, увеличена бързина, по-голяма предсказуемост и правна сигурност. Въпросното адаптиране се допълва от усилия за подсигуряване съвместното съществуване и взаимното допълване на системата на Съюза и националните системи на марките.

По-специално, в основата на настоящата инициатива за преработване на директивата стоят следните цели:

- осъвременяване и подобряване на разпоредбите на действащата директива посредством изменение на загубилите своята актуалност разпоредби, повишаване на правната сигурност и изясняване на правата, свързани с марките, от гледна точка на техния обхват и ограничения;

- постигане на още по-голямо сближаване на националните законодателства и процедури в областта на марките с цел те да се приведат в по-голяма степен в съответствие със системата на марката на Общността, посредством а) добавяне

---

2 Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, COM(2008) 394 окончателен, 26 юни 2008 г.

3 COM(2008) 465 окончателен, 16 юли 2008 г.

4 COM(2010) 546 окончателен, 6 октомври 2010 г.

5 COM(2011) 287 окончателен, 24 май 2011 г., „Единен пазар за правата върху интелектуална собственост“: Насърчаване на творчеството и новаторството за икономически растеж, работни места за висококвалифициран персонал и първокласни продукти и услуги в Европа.

на допълнителни материалноправни норми и б) въвеждане в директивата на основните процедурни правила в съответствие с разпоредбите, съдържащи се в регламента;

- улесняване на сътрудничеството между националните ведомства на държавите членки и ОНИМ чрез въвеждането на правно основание за това сътрудничество, с оглед насърчаване сближаването на практиките и разработването на общи инструменти.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1. Обществена консултация

Тази инициатива се основава на оценка на начина, по който работи системата на марките в цяла Европа, както и на обширни консултации с всички основни заинтересовани страни.

Основният компонент на оценката беше проучване, направено от Института Макс Планк (ИМП) по право на интелектуалната собственост и конкуренцията по поръчение на Комисията. Проучването бе направено в периода от ноември 2009 г. до февруари 2011 г.[6] Наред с експертния анализ, проучването се основаваше на консултации с различни групи заинтересованите страни. То включва анкета сред ползвателите на системата на марката на Общността, писмени изложения на организации, представляващи ползвателите на марки на национално, европейско и международно равнище, и изслушване през юни 2010 г. на същите организации. На последно място, институтът проведе консултации с ведомствата в областта на интелектуалната собственост на всички държави членки и с ОНИМ.

В окончателния доклад от проучването на ИМП е направен изводът, че основите на европейската система на марките са стабилни. По-специално, процедурите, към които се придържа ОНИМ, като цяло отговарят на нуждите и очакванията на предприятията. Освен това съществува консенсус по въпроса, че съществуването редом едни с други на права, свързани с марката на Общността и националните марки, е фактор от решаващо значение, необходим за ефикасното функциониране на система на марките, която отговаря на изискванията на предприятия от различен мащаб, присъстващи на различни пазари и имащи различни нужди. При все това докладът съдържа констатацията, че системата се нуждае от осъвременяване и подобряване. В него по-специално се подчертава необходимостта от постигане на по-голяма съгласуваност между системата на марката на Общността и системите на националните марки посредством по-нататъшна хармонизация на законодателната уредба на марките в държавите членки както в рамките на сегашния обхват на директивата, така и извън него.

С оглед на междинните резултати от проучването, на 25 май 2010 г. Съветът прие съответни заключения[7]. Успоредно с отбелязването на съществуващите несъответствия

---

[6] Вж. окончателния текст на доклада от проучването на ИМП, включително приложенията, на адрес: http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/tm/index_en.htm.

[7] Заключения на Съвета по конкурентоспособност от 25 май 2010 г. относно бъдещото преразглеждане на системата на марките в ЕС.

между системата на марката на Общността и националните режими, в тези заключения Комисията се приканва да предвиди в своите предложения мерки, насочени към привеждане на директивата в по-голямо съответствие с регламента, което ще допринесе за допълнително намаляване на областите на несъответствие в рамките на системата на марките в Европа като цяло.

Като следваща стъпка след проучването, осъществено от МПИ, на 26 май 2011 г. службите на Комисията проведоха изслушване на сдружения на ползватели. Изслушването на техните мнения потвърди наличието на широко съгласие сред ползвателите на системата на марките в Европа по това, че сегашното равнище на хармонизиране на националните законодателства в областта на марките, както и със системата на марката на Общността, не е достатъчно. Ползвателските организации единодушно заявиха, че е необходимо да продължи хармонизирането на националните законодателства в областта на марките както по отношение на материалноправни, така и по отношение на процедурни въпроси.

2.2. Оценка на въздействието

Оценката на въздействието, извършена едновременно във връзка с преразглеждането на регламента и на директивата, изведе на преден план два основни проблема: първият се отнася до разминаващи се разпоредби в съществуващата нормативна уредба, а вторият — до слабото сътрудничество между ведомствата в областта на марките в Съюза. Докато решението на последния проблем следва да бъде потърсено в хода на преразглеждането на регламента, проблемът с разминаващите се разпоредби трябва да бъде решен в хода на преразглеждането на директивата.

Проведените консултации и оценка показаха, че бизнес средата в областта на марките продължава да бъде твърде пъстра, независимо от частичната хармонизация на националните законодателни уредби, датираща от началото на 90-те години на миналия век. Нивото на хармонизация, наложено по силата на директивата, беше твърде ниско, тъй като основното ударение беше поставено върху ограничен брой материалноправни норми, за които към онзи момент се считаше, че най-непосредствено засягат функционирането на вътрешния пазар, докато в същото време бяха оставени нехармонизирани голям брой области, по-специално тези, които касаят процедурите. Освен това регламентът беше приет няколко години след директивата, което означава, че към момента на появяване на директивата в правния мир не съществуваше „общ еталон“, с който да може да бъде съизмерена ефикасността на националните процедури. Процедурите, към които се придържа ОНІМ, обаче са в сила в продължение на вече повече от 15 години и по принцип се смятат за съобразени с потребностите и очакванията на деловите среди.

В резултат на това сегашната картина на правото на Съюза в областта на марките все още се характеризира с голямо разминаване при националните правила и процедури — както помежду им, така и по отношение на правилата и процедурите, прилагани от ОНІМ, а и изобщо не е правен опит за прилагане на най-добрите практики по отношение на процедурите.

Съществуващите разминавания между националните системи и системата на марката на Общността се смятат за значителни. Те се дължат на обстоятелството, че директивата не обхваща процедурните аспекти и че редица важни материалноправни въпроси все още не са хармонизирани. В съчетание с ограничената степен на

сближаване на практиките и инструментите, прилагани/използвани от ведомствата в областта на марките, която се дължи на слабото сътрудничество между тях, съществуващите разминавания в законодателната уредба и процедури в областта на марките ограничават достъпа до системите за защита на марките, влекат със себе си голяма доза правна несигурност и застрашават отношенията на взаимно допълване между системата на марката на Общността и националните системи на марките. Освен това те не дават възможност на предприятията да работят в условия на равнопоставеност, което от своя страна оказва неблагоприятно въздействие върху конкурентоспособността на дружествата от ЕС, както и върху конкурентоспособността на Съюза като цяло.

Обсъдени бяха следните възможни варианти за разрешаването на този проблем:

- Вариант 1: непредприемане на по-нататъшно сближаване на законодателната уредба и процедурите в областта на марките;

- Вариант 2: частично по-тясно сближаване на националните законодателни уредби и съгласуваност със системата на марката на Общността. Това предполага привеждане на основните процедурни правила в съответствие с относимите разпоредби на регламента, включително онези от тях, при които съществуващите различия пораждат сериозни проблеми от гледна точка на ползвателите, както и когато подобно привеждане в съответствие се смята за необходимо с оглед изграждането на хармонизирана допълнителна система за защита на марките в Европа. То ще обхване и привеждането на нови материалноправни аспекти в съответствие с разпоредбите на регламента;

- Вариант 3: пълно хармонизиране на националните законодателни уредби и процедури в областта на марките. Предвижда се този подход да се основава на вариант 2, да обхване всички негови компоненти и в същото време да обхване и всички останали материалноправни аспекти и процедури в областта на марките;

- Вариант 4: единен набор от правила за марките, който да замени законодателните уредби на марките в държавите членки в тяхната цялост, посредством определянето на еднородни правила за целия Съюз.

Заключението от оценката на въздействието е, че вариант 2 е съразмерен с преследваната цел и най-добре ще послужи за постигането ѝ.

3. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ И СУБСИДИАРНОСТ

Член 114, параграф 1 от Договора оправомощава Европейския парламент и Съвета да приемат мерки за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки, които имат за цел създаването или функционирането на вътрешния пазар.

Установените проблеми, свързани със значителните разминавания в сегашната нормативна уредба, било препятстват, било нанасят сериозен ущърб на равнопоставеността на дружествата от ЕС, което дава допълнително неблагоприятно отражение върху тяхната конкурентоспособност, както и върху тази на ЕС като цяло. Ето защо е желателно да се приемат подходящи мерки за подобряване на условията за функционирането на вътрешния пазар. Предприемането на мерки, насочени към по-

висока степен на хармонизиране посредством директивата, е единствено възможно на равнището на Съюза. Освен това предприемането на действие на равнището на ЕС е единственият начин да се осигури съгласуваност със системата на марката на Общността.

С оглед на гореизложеното е необходимо да се припомни, че системата на марката на Общността се вписва в европейската система на марките, която е изградена на принципа на съществуване редом една с друга и взаимно допълване на защитата на марките в национален мащаб с тяхната защита в пределите на ЕС. Докато регламентът предвижда цялостна система, обхващаща всички въпроси от областта на материалното и процесуалното право, сегашното равнище на хармонизиране на законодателството, предвидено в директивата, се ограничава само до отделни разпоредби на материалното право. За да може да се гарантира ефективното и трайно съжителство и взаимно допълване на отделните компоненти на системата, е необходимо да се създаде цялостна хармонизирана система за защита на марките в Съюза, която да предвижда сходни в основната им част материалноправни норми и поне основните процедурни разпоредби на която да са съвместими.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма да има отражение върху бюджета на Европейския съюз и затова не се придружава от финансовата обосновка, предвидена в член 31 от Финансовия регламент (Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета).

5. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Предложените изменения са представени в съответствие с целите, преследвани с преработката на директивата, изложени в раздел 1.2 по-горе.

5.1. Осъвременяване и усъвършенстване на съществуващите разпоредби

- Определение за марка (член 3)

Към настоящия момент, за да бъдат защитени като марка, знаците задължително трябва да могат да бъдат представени графично. Това изискване за „графично представяне“ е загубило своята актуалност. То поражда значителна правна несигурност, що се отнася до представянето на някои нетрадиционни марки, състоящи се например от обикновени звуци. В последния случай представянето с неграфични средства (например, с помощта на звуков файл) може дори да е за предпочитане пред графичното представяне, ако дава възможност за идентифициране на марката с по-голяма точност и по този начин допринася за постигане на целта за по-голяма правна сигурност. Предложеното ново определение не свежда допустимите средства за представяне само до графическите или визуалните изображения, а оставя отворена вратата за регистриране на представяне с помощта на технологични средства, предоставящи удовлетворителни гаранции. Идеята не е да се разширява до безкрай кръгът на допустимите начини за представяне на отделен знак, а да се даде възможност за по-голяма гъвкавост в това отношение, като същевременно се гарантира по-голяма правна сигурност.

- Права, предоставени от марката (членове 10 и 11)

1. Права, предоставени без да се засягат по-ранни права

Нито директивата, нито регламентът съдържат ясна разпоредба, която да посочва, че притежателят на марката не може успешно да предяви правата си срещу използването на идентичен или сходен знак, който вече е предмет на по-ранно право. В съответствие с член 16, параграф 1 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (Споразумението ТРИПС)[8], настоящото предложение съдържа пояснението, че исковете за установяване на нарушение не засягат по-ранни права.

2. Случаи на двойна идентичност

Известна правна несигурност бе породена от признаването на допълнителни функции на марките по смисъла на член 5, параграф 1, буква а) от директивата. По-специално е налице неяснота, що се отнася до връзката между случаите на двойна идентичност и разширената закрила, предоставена с член 5, параграф 2 на марките, ползващи се с известност[9]. В интерес на правната сигурност и последователност се пояснява, че в случаите както на двойна идентичност по член 5, параграф 1, буква а), така и на сходство по член 5, параграф 1, буква б), е от значение само функцията за обозначаване на произхода.

3. Употреба като търговско или фирмено наименование

Според Съда[10] член 5, параграф 1 от директивата е приложим, когато широката общественост възприема използването на наименованието на дадено дружество като отнасящо се (също и) до стоките или услугите, предлагани от дружеството. Поради това е уместно използването на търговското наименование на защитена марка да се разглежда като неправомерно деяние, ако са изпълнени изискванията за използване по отношение на стоки или услуги.

4. Употреба в сравнителната реклама

Директива 2006/114/ЕО от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама[11] урежда условията, при които се счита за допустима всяка реклама, която пряко или косвено идентифицира конкурент или предлагани от него стоки или услуги. Връзката на Директива 2006/114/ЕО със законодателството относно марките поражда известни съмнения. Поради това е уместно да се поясни, че притежателят на марката може да попречи на използването на неговата марка в сравнителна реклама, когато подобна сравнителна реклама не отговаря на изискванията на член 4 от Директива 2006/114/ЕО.

5. Пратки от търговски доставчици

Следва да се уточни, че вносът на стоки в Съюза може да бъде забранен дори когато само изпращачът действа с търговска цел. Целта на тази забрана е да се гарантира

---

8 ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 213.

9 Заключение на генералния адвокат Jääskinen по дело C-323/09, *Interflora*, точка 9. .

10 Решение на Съда от 11 септември 2007 г. по дело *Céline*, C-17/06, Recueil, стр. I-07041.

11 ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21.

правото на притежателя на марката да попречи на внасянето от страна на предприятия (независимо дали се намират в ЕС или не) на стоки, намиращи се извън ЕС, които са били предмет на продажба, предложение за продажба, реклама или доставка на частни потребители, и да се противодейства на поръчването и продажбата на фалшифицирани стоки, в частност по интернет.

6. Стоки, въведени на митническата територия

Съгласно решението на Съда по делата *Philips/Nokia*[12], въвеждането, присъствието и движението на стоки, произведени извън ЕС, на митническата територия на ЕС под режим с отложено плащане, по смисъла на съществуващите достижения на общностното право, не нарушава правата върху интелектуална собственост, предоставени от материалното право на Съюза и на неговите държави членки. Подобни стоки могат да се класифицират като фалшифицирани само когато е налице доказателство, че са предмет на търговски акт, насочен към потребители в ЕС, като например продажба, предлагане за продажба или рекламна дейност. Последващото въздействие на решението по делото *Philips/Nokia* бе силно разкритикувано от заинтересованите страни понеже обременява с прекомерно висока тежест на доказване носителите на права и с това осуетява борбата с фалшифицирането. Несъмнено е налице спешна необходимост от въвеждането на европейска правна рамка, която да позволява воденето на по-ефективна борба с една бързоразрастваща се дейност, каквато е фалшифицирането на стоки. Поради това се предлага съществуващата празнина да се запълни, като се позволи на носителите на права да възпрепятстват въвеждането от трети лица на стоки от трети страни с поставена без разрешение марка, която в основни линии е идентична с марката, регистрирана за въпросните стоки, на митническата територия на Съюза, без значение дали са пуснати в свободно обращение.

7. Подготвителни актове

Нито директивата, нито регламентът съдържат разпоредби, които да разрешават образуването на производство срещу разпространението и продажбата на етикети и опаковки и подобни предмети, които впоследствие могат да бъдат комбинирани с незаконни продукти. В законодателствата на отделни страни тази дейност е изрично нормативно уредена. Във връзка с това е целесъобразно в регламента и в директивата да се включи съответна разпоредба, която да предостави допълнително практично, относимо и ефикасно средство за борба с фалшифицирането.

<u>- Ограничаване на действието на марката (член 14)</u>

Ограничението в член 14, параграф 1, буква а) от директивата се свежда в настоящото предложение само до използването на лични имена в съответствие със съвместните изявления на Съвета и на Комисията[13]. От съображения за по-голяма последователност ограничението в член 14, параграф 1, буква б) обхваща и използването на неотличителни знаци или означения. Също така се счита за целесъобразно в член 14, параграф 1, буква в) да се предвиди изрично ограничение за референтното използване като цяло. И накрая, в отделен параграф се пояснят условията, при които

---

[12] Решение на Съда от 1 декември 2011 г. по дело *Philips*, C-446/09 и по дело *Nokia*, C-495/09.

[13] Съвместни изявления на Съвета и на Комисията на Европейските общности, вписани в протокола от заседанието на Съвета във връзка с първата директива на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките, приета на 21 декември 1998 г.

използването на дадена марка не се счита за съобразено с почтените търговски практики.

5.2. Постигане на по-голямо сближаване на материалното право

- Защита на географските указания и традиционните наименования (членове 4 и 5)

Противно на регламента, посочените в директивата основания за отказ не се отнасят до конфликтни ситуации, свързани със защитени географски указания, традиционни наименования на вина и храни с традиционно специфичен характер. В резултат на това няма никаква гаранция, че равнищата на закрила, предоставени на тези права от други инструменти на правото на Съюза[14], действително се прилагат еднакво и напълно на цялата територия на Съюза при проучването във връзка със заявки за регистриране на марки, по-специално при прилагането на абсолютните основания за отказ. Ето защо се предлага в директивата да се включат съответни разпоредби, свързани с географските указания, традиционните наименования на вината и храните с традиционно специфичен характер.

- Защита на марките, ползващи се с известност (членове 5 и 10)

Членове 5 и 10 преобразуват разширената защита в задължителни разпоредби, за да се гарантира, че във всички държави членки за националните марки, ползващи се с известност, е предвидена същата степен на защита, каквато е осигурена за марките на Общността.

- Марките като обекти на собственост (членове 22, 23, 24, 25, 26 и 27)

С изключение на някои основни правила относно лицензирането, и противно на регламента, директивата не включва разпоредби по отношение на други аспекти на марките като обект на собственост, каквито са прехвърлянията или вещните права. В резултат на това в различните части на Съюза са лошо или различно уредени някои особено важни аспекти на използването на марките в търговската дейност. Поради това се предлага директивата да бъде допълнена със съответен набор от правила, касаещи марките като обект на собственост и съответстващи на съдържащите се в регламента правила със същата насоченост.

- Колективни марки (членове 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36 и 37)

За да се приведат в съответствие с регламента, измененията в посочените членове от директивата предвиждат набор от специфични разпоредби за регистрация и защита на колективните марки. Същите подлежат на защита в определен брой държави членки и се оказаха особено ефикасно средство за защитата на икономическата стойност, която е вътрешно присъща на подобни търговски инструменти. Въпреки че на равнището на ЕС, а и в повечето държави членки, колективните марки трябва да имат свой титуляр — обикновено сдружение, — чиито членове използват марката, в други държави членки това не е така, а това затруднява запазването на строгото разграничение на този вид марки от марките, подлежащи на сертифициране.

---

[14] По-специално Регламент (ЕО) № 510/2006 (селскостопански продукти), ОВ L 93, 31.3.2008 г., стр. 12; Регламент (ЕО) № 479/2008 (вина), ОВ L 148, 6.6.2008 г., стр. 1 и Регламент (ЕО) № 110/2008 (спиртни напитки), ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 16.

5.3. Постигане на уеднаквяване на основните процедурни правила

- Определяне и класифициране на стоките и услугите (член 40)

В съответствие с предложението за регламент този член определя общи правила за определянето и класифицирането на стоките и услугите. Тези правила са съобразени с принципите, установени от Съда[15], съгласно които стоките и услугите, за които се иска защита, трябва достатъчно ясно и точно да бъдат идентифицирани от заявителя, за да се даде възможност на компетентните органи и предприятията да определят степента на защита, която се осигурява с марката. За идентифициране на стоки или услуги могат да бъдат използвани общите данни в описанието на различните класове в Класификацията от Ница, при условие че подобно идентифициране е достатъчно ясно и прецизно. Член 40 освен това пояснява, че използването на по-общи термини трябва да се тълкува като включващо само съвкупността от стоки или услуги, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на съответния термин.

- Служебна проверка (член 41)

В съответствие с регламента разпоредбата на този член предвижда, че служебната проверка на това, дали дадена заявка за регистриране на марка отговаря на условията за регистрация, следва да се сведе до проверяване на липсата на основания за отказ по отношение на самата марка. Служебната проверка за отсъствие на относителни основания за отказ поражда няколко ненужни препятствия пред регистрацията на марките. Дружествата са принудени да се подложат на излишни разходи и забавяния и често стават жертва на изнудване. По-ранното право, на което се основава възражението, понякога не може да се използва от неговия носител, което означава, че компетентните ведомства повдигат възражение въз основа на право, на което неговият носител не е могъл да разчита при спазване на установения от закона ред, за да предотврати регистрирането или използването на по-късна марка. По този начин системата на служебна проверка води до изкуствени спорове и нарушава конкуренцията, като издига неоправдани бариери пред навлизането на пазара.

И на последно място, служебното начало при този подход поражда правна несигурност, тъй като ведомствата, прилагащи системата на служебна проверка, повдигат възражения — по отношение на по-ранни права — само въз основа на по-рано регистрирани права, които са били заявени за идентични или сходни стоки и услуги. Съответно те не могат да гарантират, че срещу дадена заявка, която успешно е преминала служебната проверка, впоследствие няма да бъде подадено възражение въз основа на марка, която се е сдобила с известност на пазара и/или въз основа на по-ранна добре позната марка, която не е била регистрирана. Това положение обаче води до неприемливо дублиране на процедури, които едновременно са времеемки и неефикасни.

- Такси (член 44)

За да се намали възможността за безпорядък в регистрите, този член има за цел да хармонизира структурата на таксите, събирани от ведомствата, като регистрирането и подновяването на срока на дадена марка се обвърже със заплащането на допълнителна

[15] Решение на Съда от 19 юни 2012 г. по делото „IP Translator“, C-307/10.

(за клас) такса за всеки клас стоки и услуги след първия клас, която следва да се включи в първоначалната такса (за заявка/регистрация) .

- Процедура по опозиция (член 45)

Този член изисква от държавите членки да предвидят ефикасна и бърза административна процедура по опозиция срещу регистрацията на дадена марка пред техните ведомства посредством позоваване на по-ранни права. Административна процедура по опозиция вече съществува по силата на регламента, а освен това съществува и в почти всички държави членки.

- Неизползването като аргумент за защита в производство по опозиция (член 46)

По подобие на регламента този член дава възможност на лицето, което кандидатства за регистрация на марка, да се позове на неизползването като аргумент в своя защита във връзка с опозиция, подадена от притежателя на по-ранна марка, когато към датата на подаване или датата на приоритета на по-късната марка по-ранната марка е била регистрирана от не по-малко от пет години.

- Процедура за отмяна или обявяване на недействителност (член 47)

По силата на този член държавите членки се задължават да предвидят административна процедура за оспорване валидността на регистрирането на марки пред собствените им ведомства. В някои държави членки заявителите и притежателите на марки не могат да оспорват валидността на по-ранните права, противопоставяна на тяхната марка в рамките на същото производство, а трябва да оспорят валидността на предходна марка по съдебен ред. Това забавя производството и обикновено изисква назначаването на квалифициран юрист във връзка с разглеждането на казуса. Тези системи са изключително времеемки, тромави и скъпоструващи. За сравнение, административните процедури за отмяна, прилагани от ОНІМ и от националните ведомства, са много по-опростени, тъй като дават възможност за оспорване валидността на по-ранните права като аргумент за защита в рамките на същото производство и без да е необходимо професионално представителство. На практика това означава, че заявителите във връзка с регистриране на марка на Общността могат успешно да се защитят срещу евентуална опозиция и да регистрират своята марка години по-рано и при значително по-малко разходи в сравнение с лице, подало заявка за регистриране на национална марка.

- Неизползването като аргумент за защита в производство за обявяване на недействителност (член 48)

Подобно на регламента, този член дава възможност на лицето, от чието име е регистрирана дадена марка, да се позове на неизползването като аргумент в своя защита в производство за обявяване на недействителност въз основа на по-ранна марка, когато към датата на подаване на заявлението за обявяване на недействителност по-ранната марка е била регистрирана от не по-малко от пет години.

5.4. Улесняване на сътрудничеството между службите (член 52)

В допълнение към правната рамка за сътрудничество, предложена в контекста на преразглеждането на регламента, член 52 предоставя съответно правно основание за улесняване на сътрудничеството между ОНІМ и ведомствата в областта на

интелектуалната собственост на държавите членки с цел насърчаване сближаването на практиките и разработването на общи инструменти.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

2013/0089 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките

(Преработен текст)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора ~~за създаване на Европейската общност~~ ⌦ за функционирането на Европейския съюз ⌫ , и по-специално член ~~95~~ ⌦ 114 ⌫ от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[1],

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

↓ 2008/95/ЕО съображение 1 (адаптиран)
⇨ нов

(1) ⇨ Трябва да бъдат направени определен брой изменения в ⇦ Директива ~~89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г.~~ 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. за сближаване на законодателствата на държавите -членки относно марките[2] ~~е била изменяна~~[fn]. С оглед постигане на яснота ~~и рационалност~~ посочената директива следва да бъде ~~кодифицирана~~ ⇨ преработена ⇦ .

[1] ОВ C […], […] г., стр. […].

[2] ОВ L ~~40~~ 299, ~~11.2.1989 г.~~ 8.11.2008 г., стр. ~~1~~ 25.

↓ 2008/95/ЕО съображение 2 (адаптиран)

(2) ~~В~~ ⊠ С Директива 2008/95/ЕО бяха хармонизирани някои основни материалноправни разпоредби в областта на ⌫ ~~законодателството за~~ марките, ~~които се прилагаха в държавите-членки преди влизането в сила на Директива 89/104/ЕИО, имаше различия, които можеха да възпрепятстват~~ ⊠ за които, към момента на приемането ѝ, се считаше, че най-пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, поради факта че възпрепятстват ⌫ свободното движение на стоки и свободата на предоставяне на услуги ⊠ в Съюза ⌫ ~~и да опорочат конкуренцията в общия пазар. Поради това с оглед гарантирането на правилното функциониране на вътрешния пазар беше необходимо законодателствата на държавите-членки да бъдат сближени.~~

↓ 2008/95/ЕО съображение 3 (адаптиран)

~~Важно е да не се пренебрегват решенията и предимствата, които системата за марки на Общността може да предложи на предприятията, които желаят да придобият такива марки.~~

↓ 2008/95/ЕО съображение 4

~~Не изглежда необходимо да се пристъпва към всеобхватно сближаване на законодателствата относно марките на държавите-членки. Ще бъде достатъчно сближаването да се ограничи до онези национални разпоредби, които най-пряко засягат функционирането на вътрешния пазар.~~

⇩ нов

(3) Защитата на марките в държавите членки съществува редом с наличната на равнището на Съюза защита, осигурена от европейските марки, които представляват единни по своя характер права върху интелектуална собственост, валидни на цялата територия на Съюза, в съответствие с предвиденото в Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно европейската марка[3]. Съжителството на системи на марки на национално равнище и на равнището на Съюза фактически е крайъгълен камък в подхода на Съюза към защитата на интелектуалната собственост.

(4) В допълнение към съобщението на Комисията от 16 юли 2008 г. относно Европейска стратегия за правата върху индустриална собственост[4] Комисията

[3] ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1.
[4] COM(2008) 465.

извърши обстойна оценка на функционирането на системата на марките в Европа като цяло както на равнището на Съюза, така и на национално равнище, включително и на взаимодействието между тях.

(5) В своите заключения от 25 май 2010 г. относно бъдещото преразглеждане на системата на търговските марки в Европейския съюз[5] Съветът призова Комисията да представи предложения във връзка с преразглеждането на Регламент (ЕО) № 207/2009 и на Директива 2008/95/ЕО. В процеса на преразглеждане на директивата следва да се предвидят мерки за по-пълното ѝ хармонизиране с Регламент (ЕО) № 207/2009, с което се очаква да бъдат намалени случаите на разминаване в уредбата на системата на марките в Европа като цяло.

(6) В съобщението си, озаглавено „Единен пазар за правата върху интелектуална собственост“ от 24 май 2011 г.[6], Комисията направи извода, че за да може да бъде отговорено на нарастващите очаквания на заинтересованите лица за все по-бързи, по-висококачествени и по-стандартизирани системи за регистрация на търговски марки, които трябва да са по-последователни, по-лесни за използване, по-достъпни и по-съвременни от технологична гледна точка, системата на търговските марки в Европа като цяло трябва да бъде осъвременена и адаптирана към епохата на интернет.

(7) Проведените консултации и оценяване в хода на подготовката на настоящата директива показаха, че независимо от предишната частична хармонизация на националните законодателства, европейската бизнес среда продължава да бъде твърде неоднородна, което ограничава възможностите за достъп до защитата, осигурявана от марките като цяло, и по този начин има пагубен ефект върху конкурентоспособността и растежа.

(8) Поради това, с цел да се спомогне за постигането на целта за насърчаване и изграждане на добре функциониращ единен пазар и да се улесни придобиването и защитата на търговски марки в Съюза, е необходимо да се разшири ограниченият обхват на сближаването, постигнат с Директива 2008/95/ЕО, като то обхване всички аспекти на материалното право в областта на марките, уреждащо марките, защитени чрез регистрация, по силата на Регламент (ЕО) № 207/2009.

(9) С цел улесняване на регистрацията на марки и на нейното управление в целия Европейски съюз, е особено важно сближаването да обхване не само материалноправните разпоредби, но и процесуалните правила. Поради това следва да се хармонизират основните процесуални правила в държавите членки и в системата на европейската марка, включително онези от тях, чиито различия причиняват сериозни проблеми, що се отнася до функционирането на вътрешния пазар. По отношение на производствата, уредени в националното право, е достатъчно да се определят основните принципи, като на държавите членки се даде свободата да въведат по-детайлни правила.

---

[5] ОВ C 140, 29.5.2010 г., стр. 22.
[6] COM(2011) 287.

(10) От изключително важно значение е да се гарантира, че регистрираните марки се ползват с една и съща защита в правните системи на всички държави членки и че защитата на марките на национално равнище е същата като защитата на европейските марки. Подобно на разширената защита, предоставена на европейските марки, които се ползват с репутация в Съюза, разширена защита следва да бъде предоставена и на национално равнище за всички регистрирани марки, които се ползват с известност в съответната държава членка.

↓ 2008/95/ЕО съображение 5 (адаптиран)

(11) Директивата не следва да лишава държавите -членки от правото да продължат да защитават марките, придобити чрез използване, но следва да отчита съществуването им само ~~във връзка с~~ ⌦ доколкото имат ⌫ отношение~~то между тях и~~ ⌦ към ⌫ марките, придобити чрез регистрация.

↓ 2008/95/ЕО съображение 6

~~Държавите-членки също следва да останат свободни да установят разпоредби във връзка с производствата по регистрация, отмяна и недействителност на марките, придобити чрез регистрация. Те например могат да определят формата на производствата за регистрация и за недействителност на марка, да вземат решение дали в производството за регистрация или в производството за недействителност, или и в двете производства може да се прави позоваване на по-ранни права, и ако разрешат позоваване на по-ранни права в производството за регистрация, да предвидят производство за противопоставяне или производство за служебна експертиза, или и двете. Държавите-членки следва да останат свободни да определят последиците от отмяната или недействителността на марките.~~

↓ 2008/95/ЕО съображение 8 (адаптиран)
⇨ нов

(12) Постигането на целите, към които е насочено сближаването на законодателствата, изисква условията за придобиване и запазване на правата върху ⌦ регистрирана ⌫ марка по принцип да бъдат идентични във всички държави -членки.

(13) За тази цел е необходимо да бъдат изброени примери за знаци, които могат да съставляват марка, при условие че тези знаци могат да послужат за разграничаване на стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия. ⇨ С оглед да се постигнат целите на системата за регистрация на марки, а именно за да се гарантират нужните правна сигурност и добро управление, също така е от особено важно значение да се заложи изискването знакът да може да бъде представен по начин, който позволява да се определи точният обект на защитата. Поради това следва да бъде разрешено даден знак да

бъде представен чрез всяка подходяща форма, а не непременно чрез графични средства, доколкото представянето дава достатъчно гаранции за тази цел. ⇦

(14) ⌦Освен това ⌫ ~~О~~основанията за отказ или недействителност във връзка със самата марка, ~~например~~ ⌦ включително ⌫ липсата на всякакъв отличителен характер, или конфликти между марката и по-ранни права, следва да бъдат изброени изчерпателно, дори и ако някои от тези основания са посочени като възможност в отделни държави членки, които поради това могат да запазят или да въведат тези основания в своето законодателство. ~~Държавите-членки следва да имат възможност да запазят или въведат в законодателството си основания за отказ или недействителност във връзка с условията за придобиване и запазване на правата върху марка, за които не съществуват разпоредби за сближаване, например относно критериите за предоставяне на марка и подновяване на марка, уредбата на таксите или при неспазване на процесуалните норми.~~

⇩ 2008/95/ЕО съображение 9

~~За да бъде намален общият брой на марките, регистрирани и защитени в Общността, а оттам и броят на конфликтите между тях, е важно да се изисква регистрираните марки да бъдат реално използвани, а ако не се използват, да подлежат на отмяна. Необходимо е да се предвиди, че дадена марка не може да бъде обявена за недействителна поради съществуването на неизползвана по-ранна марка, като държавите-членки остават свободни да прилагат същия принцип по отношение регистрацията на марки или да предвидят, че дадена марка не може да бъде успешно противопоставена в производство за нарушение, ако се установи, че в резултат на възражение марката може да бъде отменена. Във всички тези случаи държавите-членки следва да установят приложимите процесуални правила.~~

⇩ 2008/95/ЕО съображение 10

~~За да бъде улеснено свободното движение на стоки и услуги, е от основополагащо значение да се гарантира, че регистрираните марки се ползват с една и съща защита в правните системи на всички държави-членки. Това не следва да пречи на държавите-членки да предоставят разширена защита на марки, които се ползват с репутация.~~

⇩ нов

(15) С цел да се гарантира, че равнищата на закрила, предоставени на географските указания от други инструменти на правото на Съюза, се прилагат еднакво и в пълна степен при проучването на абсолютните и относителните основания за отказ на цялата територия на Съюза, в настоящата директива следва да бъдат включени същите разпоредби, свързани с географските указания, като съдържащите се в Регламент (ЕО) № 207/2009.

↓ 2008/95/ЕО съображение 11 (адаптиран)

(16) Защитата, предоставена от~~на~~ регистрирана марка, чиято функция именно е да гарантира марката като обозначение за произход, следва да е абсолютна при идентичност между марката и знака и между стоките или услугите. Защитата следва да се прилага и в случай на сходство между марката и знака и между стоките или услугите. Необходимо е понятието за сходство да се тълкува във връзка с вероятността от объркване. Вероятността от объркване, чиято преценка зависи от множество елементи и особено от признаването на марката на пазара, от връзката, която може да се направи с използвания или регистрирания знак, от степента на сходство между марката и знака, и между обозначените стоки или услуги, следва да съставлява конкретно условие за такава защита. Начините, по които се установява вероятността от объркване, и по-специално ~~доказателствената~~ тежестта на доказване, следва да бъдат уредени от националните процесуални правила, които настоящата директива не следва да засяга.

⇩ нов

(17) С цел да се гарантира правната сигурност и пълното съответствие с принципа за приоритет, съгласно който по-рано регистрирана марка има предимство пред по-късно регистрирани марки, е необходимо да се предвиди, че упражняването на правата, предоставени от марка, не следва да засяга правата на притежателите ѝ, придобити преди подаването на заявката или датата на приоритет на марката. Това е в съответствие с член 16, параграф 1 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост от 15 април 1994 г. (наричано по-долу „Споразумението ТРИПС“)[7].

(18) Целесъобразно е да се предвиди, че нарушение на марка може да бъде установено само ако бъде констатирано, че марката или знакът, с които е извършено нарушението, се използват в търговската практика за отличаване на търговския произход на стоки или услуги. Използването за други цели следва да бъде уредено по силата на националното право.

(19) С цел да се гарантира правната сигурност и за по-голяма яснота е необходимо да се поясни, че не само в случай на сходство, но също така и в случай на идентичен знак, използван за идентични стоки или услуги, на дадена марка се предоставя защита само ако и доколкото основната функция на марката, която се състои в гарантиране на търговския произход на стоките или услугите, е засегната по неблагоприятен начин.

(20) Поради това нарушенията на марка следва да включват също така и използването на знака като търговско наименование или подобно указание, при условие че използването се прави за целите на отличаването на търговския произход на стоките или услугите.

[7] ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 213.

(21) С цел да се гарантира правната сигурност и пълното съответствие със законодателството на Съюза, е целесъобразно да се предвиди, че притежателят на марка следва да има право да забрани на трето лице да използва знак в сравнителна реклама, когато такава сравнителна реклама е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама[8].

(22) С цел укрепване на защитата на марките и по-ефективна борба с фалшифицирането притежателят на регистрирана марка следва да има право да забрани на трети лица да внасят стоки на митническата територия на държавата членка без да бъдат пуснати в свободно обращение на тази територия, когато такива стоки идват от трети страни и върху тях е поставена без разрешение марка, която по същество е идентична с марката, регистрирана по отношение на такива стоки.

(23) С цел по-ефективно да се предотвратява въвеждането на стоки, предмет на нарушение, особено в контекста на продажбите по интернет, притежателят следва да има право да забрани вноса на посочените стоки в Съюза в случаите, при които само изпращачът на стоките действа с търговска цел.

(24) С цел да се даде възможност на притежателите на регистрирани марки за по-ефективна борба срещу фалшифицирането, те следва да имат право да забранят поставянето върху стоките на марка, предмет на нарушение, както и извършването на подготвителни действия преди това поставяне.

(25) Изключителните права, предоставяни от марка, не дават право на притежателя да забрани използването на знаци или означения, които се използват по честен начин и в съответствие с почтените практики в областта на промишлеността и търговията. С цел да се създадат равни условия за търговските наименования и марките, предвид факта, че за търговските наименования редовно се предоставя неограничена защита срещу по-късни марки, подобна употреба следва да се разбира като включваща използването само на лични имена. Тя трябва също така да включва използването на описателни или неотличителни знаци или означения като цяло. Освен това притежателят следва да няма право да препятства като правило честното и почтено използване на марката за идентифициране или обозначаване на стоки или услуги като негови собствени.

(26) От принципа на свободно движение на стоки следва, че притежателят на марка не трябва да може да забранява използването ѝ от трето лице във връзка със стоки, които са били пуснати в обращение в Съюза под тази марка от него самия или с негово съгласие, освен ако притежателят има основателни причини да се противопостави на последващи продажби на стоките.

[8] ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21.

↓ 2008/95/ЕО съображение 12 (адаптиран)

(27) С оглед на правната сигурност и без несправедливо ~~ощетяване~~ накърняване на интересите на притежателя на по-ранна марка, е ~~необходимо~~ важно да се предвиди, че последният вече не може да иска обявяване на недействителност, нито да се противопостави на използването на марка, по-късна от неговата собствена, чиято употреба съзнателно е търпял през достатъчно продължителен период, освен ако заявката за по-късната марка е подадена недобросъвестно.

⇩ нов

(28) С цел да се гарантира правната сигурност и да се запазят правата, свързани със законно придобитите марки, е целесъобразно и необходимо, без да се засяга принципът, според който по-късната марка не може да бъде противопоставена на по-ранната марка, да се предвиди, че притежателите на по-ранни марки не следва да имат право да се сдобият с отказ или обявяване на недействителност или да се противопоставят на използването на последваща марка, когато тя е придобита в момент, в който по-ранната марка е подлежала на обявяване за недействителна или на отмяна, например тъй като все още не е придобила отличителност чрез използване, или когато не е било възможно по-ранната марка да бъде противопоставена на последващата марка, тъй като не са били приложими необходимите условия, например когато по-ранната марка все още не се е сдобила с известност.

(29) Марките изпълняват предназначението си да отличават стоките или услугите и да дават възможност на потребителите да правят информиран избор само когато действително се използват на пазара. Изискване за използване освен това е необходимо с цел да се намали общият брой на марките, които са регистрирани и защитени в Съюза, а оттук и броят на възникващите конфликти между тях. Поради това е от особено важно значение да се заложи изискването регистрираните марки действително да се използват във връзка със стоките или услугите, за които са регистрирани, или, ако не се използват, да подлежат на отмяна.

(30) Съответно отделната регистрирана марка следва да бъде защитена само доколкото действително се използва, като по-ранна регистрирана марка не би следвало да дава възможност на нейния притежател да я противопостави на по-късна марка или да иска обявяването на последната за недействителна, ако същият притежател не е започнал реално да използва своята марка. Освен това държавите членки следва да предвидят, че марката не може да бъде успешно противопоставена в производство за установяване на нарушение, ако се установи в резултат на възражение, че марката може да бъде отменена или — в случай на предявен иск, който има за предмет по-късно право — че е можело да бъде отменена към момента на придобиване на по-късното право.

(31) Целесъобразно е да се предвиди, че когато е била претендирана предходност за национална марка спрямо европейска марка и след това националната марка е

била обект на отказ от права или е изтекъл срокът ѝ на защита, валидността на тази национална марка все още може да бъде оспорена. Оспорването следва да се сведе до ситуациите, при които националната марка е можело да бъде обявена за недействителна или да бъде отменена към момента на заличаване на марката от регистъра.

(32) От съображения за съгласуваност и с цел да се улесни използването в търговската дейност на марките в Съюза, правилата, приложими за марките като обекти на собственост, следва да се хармонизират с вече въведените за европейските марки правила и следва да включват правила относно предаването и прехвърлянето, лицензиите, вещните права, принудителното изпълнение и производствата по несъстоятелност.

(33) Колективните марки се оказаха полезен инструмент за промотиране на стоки или услуги със специфични общи характеристики. Поради това е целесъобразно националните колективни марки да се подчинят на правила, които са сходни с правилата, приложими за европейските колективни марки.

(34) С цел да се подобри и улесни достъпът до защита на марките и да се повиши правната сигурност и предвидимост, производството за регистрация на марки в държавите членки следва да бъде ефикасно и прозрачно и да се придържа към правила, сходни с приложимите за европейските марки правила.С цел да се постигне съгласувана и балансира система на марките както на национално равнище, така и на равнището на Съюза, всички централни ведомства в областта на интелектуалната собственост на държавите членки следва да сведат извършваното от тях служебно разглеждане във връзка с определяне на това дали дадена марка отговаря на условията за регистрация само до отсъствието на абсолютни основания за отказ. Това обаче не следва да бъде в ущърб на правото на тези ведомства по искане на заявителите да търсят по-ранни права с чисто информативна цел и без с това да се накърнява или това да има обвързващо действие за последващия процес на регистрация, в т.ч. произтичащите от него производства по опозиция.

(35) С цел да се гарантира правната сигурност по отношение на обхвата на правата върху марки и да се улесни достъпът до защита на марката, определянето и класифицирането на стоки и услуги, обхванати от използването на дадена марка, следва да се придържат към едни и същи правила във всички държави членки и да бъдат хармонизирани с приложимите за европейските марки правила. С цел да се даде възможност на компетентните органи и на икономическите оператори да определят обхвата на търсената с марката защита единствено въз основа на подадената заявка, посочването на стоките и услугите следва да бъде достатъчно ясно и прецизно. При използването на общи понятия следва да се приеме, че в тях се включват само стоките и услугите, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на понятието.

(36) С цел осигуряване на ефективна защита на марките, държавите членки следва да осигурят достъп до ефикасно административно производство по опозиция, даващо възможност на носителите на права върху по-ранни марки да подадат опозиция срещу регистрацията на заявена марка. Освен това, с цел да се въоръжат с ефикасни средства за отмяна или обявяване на марките за недействителни, държавите членки следва да предвидят административно

производство за отмяна или обявяване на недействителност, сходно с приложимото за европейските марки на равнището на Съюза.

(37) Централните ведомства в областта на интелектуалната собственост в държавите членки следва да сътрудничат помежду си и с Агенцията на Европейския съюз за марките, дизайните и моделите (наричана по-долу „Агенцията“) във всички области на регистрация и управление на марките с цел насърчаване на сближаването на практиките и на използваните инструменти, например посредством създаването и текущото обновяване на общи или свързани помежду им бази данни и портали с цел консултиране и за изследователски цели. Ведомствата на държавите членки и Агенцията следва да си сътрудничат и във всички останали сфери на тяхната дейност, имащи отношение към защитата на марките в Съюза.

↓ 2008/95/ЕО съображение 7 (адаптиран)

(38) Настоящата директива не следва да изключва възможността към марките да бъдат прилагани правни разпоредби на държавите членки извън правото в областта на марките, например разпоредбите за нелоялна конкуренция, гражданска отговорност или защита на потребителите.

↓ 2008/95/ЕО съображение 13 (адаптиран)

(39) Всички държави членки ~~на Общността~~ са обвързани от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост ⌦ (Парижката конвенция) и Споразумението ТРИПС ⌫. Необходимо е разпоредбите на настоящата директива изцяло да съответстват на тези на посочената конвенция ⌦ и на посоченото споразумение ⌫. Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки, които произтичат от тази конвенция ⌦ и това споразумение ⌫. При необходимост следва да се прилага член ~~307~~ ⌦ 351 ⌫, втора алинея от Договора.

⇩ нов

(40) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право следва да се сведе само до онези разпоредби, които съставляват изменение по същество спрямо предишната директива. Задължението за транспониране на разпоредбите, които остават непроменени, произтича от предишната директива.

↓ 2008/95/ЕО съображение 14 (адаптиран)

(41) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки относно срока за транспониране в националното право на Директива ~~89/104/ЕИО~~ 2008/95/ЕО, посочен в приложение I, част Б, към същата директива,

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Глава 1

⌦Общи разпоредби ⌫

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

Член 1

Приложно поле

Настоящата директива се прилага към всички марки за стоки или услуги, които са предмет ~~подлежат~~ на регистрация или на заявяване за регистрация като индивидуална, колективна, гаранционна или сертификатна марка в отделна държава членка, или които подлежат на регистрация или на заявяване за регистрация в Бюрото за ~~индустриална~~ интелектуална собственост на Бенелюкс или на международна регистрация, която има действие в отделна държава членка.

⇩ нов

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива се прилагат следните определения:

а) „ведомство“ е централното ведомство за индустриална собственост на държавата членка или Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, на което е поверена регистрацията на марки;

б) „Агенция“ е Агенцията на Европейския съюз за марките, дизайните и моделите, учредена в съответствие с член 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) „регистър“ е воден от ведомство регистър на марки.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

Глава 2

⌦ Право в областта на марките ⌫

Раздел 1

⌦ Знаци, от които може да се състои марката ⌫

Член ~~2~~3

Знаци, от които може да се състои марката

Марка може да се състои от всеки знак~~, който може да бъде представен графично~~, по-специално думи, включително лични имена, рисунки, букви, цифри, ⌦ цветове като такива, ⌫ формата на стоката или на нейната опаковка ⌦ или звуци ⌫ , при условие че тези знаци могат ~~са способни~~:

а) да отличават стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия~~.~~;

⇩ нов

б) да бъдат представени по начин, който дава възможност на компетентните органи и на обществеността да определят точния обект на защитата, която се предоставя на притежателя на марката.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

Раздел 2

⌦ Основания за отказ или недействителност ⌫

Член ~~3~~4

⌦ Абсолютни ⌫ ~~О~~основания за отказ или недействителност

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

1. Не се регистрират, а ако бъдат регистрирани, подлежат на ~~ее~~ обявяване~~т~~ за недействителни:

а) знаци, които не могат да съставляват марка;

б) марки, които са лишени от отличителен характер;

в) марки, състоящи се изключително от знаци или означения, които могат да послужат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или времето на производство на стоките или предоставяне на услугите, или на други характеристики на стоките или услугите;

г) марки, състоящи се изключително от знаци или означения, които са станали обичайни в говоримия език или в добросъвестната и трайно установена търговска практика;

д) знаци, които се състоят изключително от:

i) формата, която произтича от естеството на самите стоки; или

ii) формата на стоките, която е нужна за постигане на технически резултат;

iii) формата, която придава значителна стойност на стоките;

е) марки, които противоречат на обществения ред или на добрите нрави;

ж) марки, които могат да въведат в заблуждение обществото, например по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите;

з) марки, които не са получили разрешение от компетентните органи и трябва да бъдат отказани или обезсилени в съответствие с член 6б от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, наричана по-долу „Парижката конвенция“~~.~~;

⇩ нов

и) марки, които са освободени от регистрация и не могат да продължат да се използват съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи закрила на наименованията за произход и географските указания;

й) марки, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи закрила на традиционни наименования за вина и храни с традиционно специфичен характер.

2. Параграф 1 се прилага, независимо че мотивите за отказ съществуват:

а) в държави членки извън онези, в които е подадена заявката за регистрация;

б) само когато марка на чужд език е преведена или транскрибирана на произволна писменост или официален език на държавите членки.

3. Марка подлежи на обявяване за недействителна, когато заявката за регистрация на марката е подадена недобросъвестно от заявителя. Всяка държава членка също така може да предвиди, че подобна марка не се регистрира.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

~~2~~4. Всяка държава ~~-~~членка може да предвиди, че регистрацията на дадена марка се отказва или, ако бъде регистрирана, тя подлежи на ~~ее~~ обявяване за недействителна, ако и доколкото:

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

а) използването на марката може да бъде забранено по силата на правни разпоредби извън нормативната уредба на ~~в съответствие със законодателството извън правото за~~ марките на съответната държава ~~-~~членка или на ⊠ Съюза ⊠ ~~Общността~~;

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

б) марката включва знак с особена символична стойност, по-специално религиозен символ;

в) марката включва символи, емблеми или гербове, с изключение на посочените в член 6б от Парижката конвенция, и които представляват обществен интерес, освен ако компетентните органи не са разрешили регистрацията ѝ в съответствие със законодателството на държавата ~~-~~членка~~.~~

~~г) заявката за регистрация на марката е подадена недобросъвестно от заявителя.~~

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)
⇨ нов

~~3~~5. Не се отказва регистрация на марка, а регистрираната марка не се обявява за недействителна в съответствие с параграф 1, буква б), в) или г), ако преди датата на заявката за регистрация ⇨ , или след датата на регистрация, ⇦ и след използването на марката тя е придобила отличителен характер.

6. ~~Наред с това~~ Вв~~ъ~~сяка държава -членка може да предвиди, че ~~настоящата разпоредба~~ ⌦ параграф 5 ⌫ се прилага и когато отличителният характер е придобит след датата на заявката за регистрация ~~или след~~ ⇨ и преди ⇦ датата на регистрацията.

~~4. Всяка държава-членка може да предвиди, че чрез дерогация от параграфи 1, 2 и 3 основанията за отказ или недействителност, които се прилагат в тази държава преди датата на влизане в сила на разпоредбите за въвеждане на Директива 89/104/ЕИО, се прилагат към марки, заявката за които е подадена преди тази дата.~~

Член ~~4~~5

~~Други~~ ⌦ Относителни ⌫ основания за отказ или недействителност ~~при конфликти с по-ранни права~~

⬇ 2008/95/ЕО (адаптиран)

1. Марка не се регистрира, а ако бъде регистрирана, ~~може да се~~ подлежи на обявяване~~и~~ за недействителна:

а) ако е идентична с по-ранна марка и стоките или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, са идентични със стоките или услугите, за които е защитена по-ранната марка;

б) ако поради нейната идентичност или сходство с по-ранната марка и идентичността или сходството на стоките или услугите, за които марките се отнасят, съществува вероятност от объркване ~~на част от~~ в обществеността съзнание; вероятността от объркване включва вероятност от свързване с по-ранната марка.

2. „По-ранни марки“ по смисъла на параграф 1 са:

а) марки, ~~чиято~~ датата на заявка за регистрация~~,~~ на които е по-ранна от датата на заявката за регистрация на марката, ~~или~~ съответно с оглед на приоритетите, претендирани по отношение на тези марки, и които марки принадлежат към следните категории:

⬇ 2008/95/ЕО (адаптиран)

i) ⌦ европейски ⌫ марки ~~на Общността~~;

⬇ 2008/95/ЕО (адаптиран)

ii) марки, регистрирани в държавата -членка, а за Белгия, Люксембург или Нидерландия — в Бюрото за ~~индустриална~~ интелектуална собственост н~~а~~за Бенелюкс;

iii) международно регистрирани марки, имащи действие в държавата ~~-~~ членка;

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

б) ⊠ европейски ⊠ марки ~~на Общността~~, които основателно претендират предходност в съответствие с Регламент (ЕО) № ~~40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността~~ 207/2009[9] ~~of 20 December 1993 on the Community trade mark~~ 207/2009 по отношение на марка~~,~~ по буква а), подточки ii) и iii), дори и когато ~~по-късната~~ последната марка е била обект на отказ от права или е с изтекъл срок на защита;

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

в) заявки за марки по букви а) и б), ако те бъдат регистрирани;

г) марки, които към датата на подаване на заявка за регистрация на марката, или съответно на приоритета, претендиран по отношение на заявката за регистрация на марката, са общоизвестни в държавата ~~-~~членка по смисъла, в който понятието „всеобщо известна“ е използвано в член 6а, ~~второ~~ от Парижката конвенция.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)
⇨ нов

3. Марка не се регистрира, а ако бъде регистрирана, ~~може да бъде~~ подлежи на обявяване~~на~~ за недействителна:

а) ако е идентична или сходна с по-ранна марка ~~на Общността~~ ⇨ , независимо дали стоките или услугите, за които тя е заявена или ⇦ ~~по смисъла на параграф 2 и е предназначена да бъде регистрирана или е била~~ регистрирана ~~за стоки или услуги, които~~ ⇨ , са идентични, сходни или ⇦ не са сходни с~~на~~ тези, за които е регистрирана по-ранната марка ~~на Общността~~, ако по-ранната марка ~~на Общността~~ се ползва с известност ~~репутация~~ в ~~Общността~~ ⇨ държава членка или, в случай на европейска марка, се ползва с известност в Съюза ⇦ и ~~ако~~ използването без основание на по-късната марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или ~~репутацията~~ известността на по-ранната марка или би ~~ги увредило~~ им навредило~~:~~;

---

[9] ~~OB L 11, 14.1.1994 г., стр. 1.~~

⇩ нов

б) когато тя е заявена за регистрация от агента или представителя на притежателя на марката, от негово собствено име и без съответно разрешение от притежателя, освен ако този агент или представител не обоснове действията си;

в) когато има вероятност марката да бъде обърканa с по-ранна марка, защитена извън Съюза, при условие че към датата на подаване на заявката марката все още е реално използвана и че заявителят е действал недобросъвестно;

г) ако е освободена от регистрация и не може да продължи да се използва съгласно законодателството на Съюза, предвиждащо закрила на наименованията за произход и географските указания.

🡻 2008/95/ЕО (адаптиран)

4. Всяка държава -членка ~~допълнително~~ може да предвиди марката да не бъде регистрирана, а ако е регистрирана, ~~може да бъде~~да подлежи на обявяване~~на~~ за недействителна, когато и доколкото:

🡻 2008/95/ЕО (адаптиран)

~~а) марката е идентична или сходна с по-ранна национална марка по смисъла на параграф 2 и е предназначена да бъде или е била регистрирана за стоки или услуги, които не са сходни с тези, за които е регистрирана по-ранната марка, ако по-ранната марка се ползва с репутация в съответната държава-членка и ако използването без основание на по- късната марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или репутацията на марка или би ги увредило;~~

~~б~~а) права върху нерегистрирана марка или друг знак, използван в търговската дейност, са придобити преди датата на заявяване за регистрация на последващата марка или съответно преди датата на приоритет~~ната дата~~, претендирана за заявката за регистрация на последващата марка, и тази нерегистрирана марка или друг знак предоставят на притежателя си право да забрани използването на по-късна~~та~~ марка;

~~в~~б) използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право, различно от правата по параграф 2 и по буква ~~б~~а) от настоящия параграф, и по-специално:

i) право на име;

ii) право на изображение;

iii) авторско право;

iv) право на индустриална собственост;.

~~г) марката е идентична или сходна с по-ранна гаранционна или сертификатна марка, предоставящи право, което е прекратено в срок, предхождащ подаването на заявката, и чиято продължителност се определя от държавата-членка;~~

~~д) марката е идентична или сходна с по-ранна гаранционна или сертификатна марка, предоставящи право, което е прекратено в срок, предхождащ подаването на заявката, и чиято продължителност се определя от държавата-членка;~~

~~е) марката е идентична или сходна с по-ранна марка, която е регистрирана за идентични или сходни стоки или услуги и предоставя право, което е прекратено поради неподновяване в срок от максимум две години преди подаването на заявката, освен ако притежателят на по-ранната марка е дал съгласието си за регистрация на по-късната марка или не е използвал своята марка;~~

~~ж) марката може да бъде объркана с марка, която е била използвана в чужбина към датата на подаване на заявката и все още се използва там, при условие че към датата на заявката заявителят е действал недобросъвестно.~~

5. При определени обстоятелства държавите -членки могат да разрешат регистрацията да не се отказва или марката да не се обявява за недействителна, ако притежателят на по-ранната марка или друго по-ранно право се съгласи с регистрацията на по-късната марка.

6. Всяка държава -членка може да предвиди, че чрез дерогация от параграфи 1—5 основанията за отказ или за недействителност на регистрация, ~~които съществуват~~ приложими в тази държава преди датата на влизане в сила на разпоредбите за въвеждане на Директива 89/104/ЕИО, се прилагат ~~към~~ за марки, заявката за които е подадена преди тази дата.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)
⇨ нов

Член ~~146~~

***A posteriori* установяване на недействителност или отмяна на марка**

Когато се претендира предходност за ⌦ национална ⌫ марка ~~на Общността~~, която е била обект на отказ от права или е с изтекъл срок на защита, ⌦ спрямо европейска марка ⌫ , недействителността или отмяната на ~~по-ранната~~ ⌦ националната ⌫ марка може да бъде установена *a posteriori* ⇨ , при условие че също така е било възможно недействителността или отмяната да бъде обявена към момента, в който марката е станала обект на отказ или е изтекъл срокът ѝ на защита. В този случай предходността престава да поражда правно действие ⇦ .

Член 7

⌦ Основания за отказ или недействителност само по отношение на някои от стоките или услугите ⌫

⌦ Когато съществуват основания за отказ на регистрация или за недействителност на марка само по отношение на някои от стоките или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, отказът на регистрация или недействителността засягат само тези стоки или услуги. ⌫

⇩ нов

Член 8

Липсата на отличителен характер или известност при по-ранна марка, като пречка за обявяването за недействителна на регистрирана марка

Регистрирана марка не се обявява за недействителна на основата на по-ранна марка в следните случаи:

а) когато по-ранната марка, която подлежи на обявяване за недействителна на основание член 4, параграф 1, буква б), в) или г), не е придобила отличителен характер по смисъла на член 4, параграф 5 към датата на депозиране или датата на приоритет на регистрираната марка;

б) когато заявката за обявяване на недействителност се основава на член 5, параграф 1, буква б) и по-ранната марка не е придобила достатъчно отличителен характер, за да подкрепи констатация за вероятност от объркване по смисъла на член 5, параграф 1, буква б), към датата на депозиране или към датата на приоритет на регистрираната марка;

в) когато заявката за обявяване на недействителност се основава на член 5, параграф 3 и по-ранната марка не се е ползвала с известност по смисъла на член 5, параграф 3 към датата на депозиране или датата на приоритет на регистрираната марка.

🡻 2008/95/ЕО (адаптиран)
⇨ нов

Член 9

~~Ограничения~~ ⌦ Преклудиране на възможността за предявяване на искане за обявяване на недействителност ⌫ в резултат на бездействие

1. Когато в една държава членка притежателят на по-ранна марка по смисъла на член 45, параграфи 2 ⇨ и 3 ⇦ в продължение на пет последователни години е търпял използването на по-късна марка, регистрирана в тази държава членка, като е знаел за

това използване, той няма право да поиска обявяване на по-късната марка за недействителна на основата на по-ранната марка ~~нито да се противопостави на използването на по-късната марка~~ по отношение на стоките или услугите, за които е използвана ~~тази~~ по-късната марка, освен ако заявката за регистриране на по-късната марка е подадена недобросъвестно.

2. Всяка държава ~~-~~членка може да предвиди, че параграф 1 се прилага по отношение на притежателя на ~~по-ранна марка по смисъла на член 4, параграф 4, буква а) или на~~ ⌦ всяко ⌫ друго по-ранно право по смисъла на член ~~4~~5, параграф 4, буква а~~б~~) или б~~в~~).

⬇ 2008/95/ЕО (адаптиран)

3. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, притежателят на по-късно регистрирана~~та~~ марка няма право да възрази срещу използването на по-ранното право, дори и ако това право вече не може да се противопостави на по-късната марка.

⬇ 2008/95/ЕО (адаптиран)
⇨ нов

РАЗДЕЛ 3

⌦ ПРЕДОСТАВЕНИ ПРАВА И ОГРАНИЧЕНИЯ ⌫

Член ~~5~~10

Права, предоставени от марката

1. ~~Регистрираната~~ ⌦ Регистрацията на ⌫ марка предоставя на притежателя ѝ изключителни права.

⌦ 2. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на ~~заявяване~~ подаване на заявката или датата на приоритет~~ната дата~~ на регистрираната марка, ⌫ п~~Н~~ритежателят ⌦ на регистрирана марка ⌫ има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие ⌦ всеки знак за стоки или услуги, когато ⌫ :

а) ~~всеки~~ знак~~ът~~, ⌦ е ⌫ идентичен с марката ⌦ и е използван ⌫ , за стоки или услуги, идентични с тези, за които марката е регистрирана ⇨ и когато това използване засяга или е в състояние да засегне функцията на марката да гарантира на потребителите произхода на стоките или услугите ⇦;

б) ~~всеки~~ знак~~ът, при който поради идентичността~~ ⌦ е идентичен ⌫ или сходен~~ството му~~ с марката и ~~поради идентичността или сходството на~~ ⌦ е използван за ⌫ стоки~~те~~ или услуги~~те~~, ~~защитени от~~ ⌦ идентични или сходни със стоките или услугите, за които ⌫ марката ⌦ е регистрирана ⌫ ~~и от~~

~~знака~~, ⌦ ако ⌫ съществува вероятност от объркване ~~на част от~~ в обществеността съзнание; вероятността от объркване включва вероятност от свързване на знака с марката;

~~2.~~ в) ~~Всяка държава-членка може да предвиди, че притежателят има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки~~ знакът~~, който~~ е идентичен или сходен с марката, ⌦ независимо дали е използван ⌫ за стоки или услуги, които ~~не~~ са ⌦ идентични, сходни или не са ⌫ сходни със стоките или услугите, за които е регистрирана марката, ако последната се ползва с известност ~~репутация~~ в държавата ~~-~~членка и ако използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността ~~репутацията~~ на марката или би ~~ѝ~~ им наувредило.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

3. Ако условията по параграф~~и 1 и~~ 2 са изпълнени, ⌦ в частност ⌫ може да бъде забранено ~~и~~:

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

а) поставянето на знака върху стоки или тяхната опаковка;

б) предлагането на стоки, пускането им на пазара или складирането им за тези цели с този знак, или предлагането или предоставянето на услуги с този знак;

в) вносът или износът на стоки с този знак;

⇩ нов

г) използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование;

↓ 2008/95/ЕО

~~е~~д) използването на знака в търговски книжа и в рекламна дейност~~.~~;

⇩ нов

е) използването на знака в сравнителната реклама по начин, който е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО.

4. Притежателят на регистрирана марка има също така право да възпрепятства вноса на стоките, посочени в параграф 3, буква в), дори когато само изпращачът на стоките действа с търговска цел.

5. Притежателят на регистрирана марка също така има право да възпрепятства въвеждането от всички трети лица, в контекста на търговска дейност, на стоки на митническата територия на държава членка, където марката е регистрирана, без да бъдат пуснати в свободно обращение на тази територия, когато такива стоки, включително опаковки, идват от трети страни и върху тях е поставена без разрешение марка, която е идентична с регистрираната по отношение на такива стоки марка или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

~~4~~6. Ако според правото на държава~~та~~ членка използването на знака при условията на параграф 2~~1~~, буква б) или в)~~параграф 2~~ не може да бъде забранено преди датата на влизане в сила на разпоредбите за въвеждане на Директива 89/104/ЕИО в съответната държава ~~-~~членка, правата, предоставени от марката, не могат да бъдат противопоставени за преустановяване използването на този знак.

~~5~~7. Параграфи 1, 2, 3 и 6~~—4~~ не засягат разпоредбите, приложими в държава -членка, отнасящи се до защитата срещу използването на знак за цели, различни от тези за отличаване на стоки или услуги, когато използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността ~~репутацията~~ на марката или би им ~~ги у~~навредило.

⇩ нов

Член 11

Нарушаване на правата на притежателя чрез използване на оформление, опаковка или други средства

Когато има вероятност оформление, опаковка или други средства, върху които е поставена марката, да се използват за стоки или услуги и използването по отношение на тези стоки или услуги да представлява нарушение на правата на притежателя по член 10, параграфи 2 и 3, притежателят има право да забрани:

а) поставянето в търговската дейност на знак, идентичен или сходен с марката, върху оформление, опаковка или други средства, върху които може да бъде поставяна марката;

б) предлагането или пускането на пазара, или складирането за тези цели, или вноса или износа на оформление, опаковка или други средства, върху които е поставена марката.

Член 12

Възпроизвеждане на марките в речници

В случай че възпроизвеждането на марка в речник, енциклопедия или сходен справочник създава впечатление, че тя представлява родово наименование на стоки или услуги, за които е регистрирана марката, издателят на този труд, при поискване от страна на притежателя на марката, следи за това при възпроизвеждането на марката най-късно в следващото издание на публикацията изрично да бъде отбелязано, че става дума за регистрирана марка.

Член 13

Забрана за използване на марка, регистрирана на името на агент или представител

1. Когато марка е била регистрирана на името на агента или представителя на лице, което е притежател на тази марка, без съгласието на притежателя, последният има право:

а) да се противопостави на използването на неговата марка от неговия агент или представител;

б) да поиска от агента или представителя прехвърлянето на регистрацията на марката в негова полза.

2. Параграф 1 не се прилага, в случай че агентът или представителят обоснове своите действия.

↓ 2008/95/ЕО

Член ~~6~~14

Ограничаване на действието на марката

1. Марката не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност:

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)
⇨ нов

а) собственото си ⌦ лично ⌫ име или адрес;

б) ⇨ знаци или ⇦ означения ⇨ , които са лишени от отличителен характер или които ⇦ ~~за~~ касаят вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставяне на услугите, или други характеристики на стоките или услугите;

в) марката, ⇨ с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на притежателя на марката, по-специално ⇦ когато ⌦ използването на марката ⌫ е необходимо, за да се посочи предназначението на продукт или услуга, по-специално като принадлежности или резервни части.

~~при условие че използването се извършва~~ ⌦ Първата алинея се прилага само когато използването от третото лице се извършва ⌫ в съответствие с почтените ~~честната~~ практики в областта на производството~~ена~~ или търговията~~ека практика~~.

⇩ нов

2. Счита се, че използването от трето лице не е в съответствие с почтените практики, по-специално в следните случаи:

а) използването оставя впечатлението, че е налице търговска връзка между третото лице и притежателя на марката;

б) използването води до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на марката или им навредя без основателни причини.

🡻 2008/95/ЕО

~~2~~3. Марката не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност по-ранно право, което важи само по отношение на конкретен район, доколкото това право е признато от законите на съответната държава ~~-~~членка и в границите на територията, за която е признато.

Член ~~7~~15

Изчерпване на правата, предоставени от марка

🡻 2008/95/ЕО (адаптиран)

1. Марката не дава право на притежателя да забрани използването ѝ във връзка със стоки, които са пуснати на пазара в ~~Общността~~ ⌦ Съюза ⌫ с тази марка от самия притежател или с негово съгласие.

🡻 2008/95/ЕО

2. Параграф 1 не се прилага, когато притежателят има основателни причини да се противопостави на последващи продажби на стоките, особено когато тяхното състояние е променено или влошено след пускането им на пазара.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

Член ~~10~~16

Използване на марките

1. Когато в срок от пет години от датата на ~~приключване на производството за~~ регистрация притежателят не е започнал реално да използва марката в държавата-членка във връзка със стоките или услугите, за които тя е регистрирана, или ако използването ~~ѝ~~ѝ е било преустановено за непрекъснат период от пет години, към марката се прилагат ⌦ ограниченията и ⌫ санкциите, предвидени в ⌦ член 17, член 19, параграф 1, член 46, параграф 1 и член 48, параграфи 3 и 4 ⌫ ~~настоящата директива~~, освен ако не съществува основателна причина за неизползването.

⇩ нов

2. Когато държава членка предвиди производства по опозиция след регистрацията, петте години, на които се позовава параграф 1, започват да се отчитат от датата, от която марката повече не може да бъде предмет на възражение, или, в случай че има подадено възражение и същото не е оттеглено, от датата, на която е станало окончателно евентуалното решение за прекратяване на производството за възражение.

3. По отношение на марки, регистрирани по силата на международни договорености, които пораждат действие в държавата членка, петте години, на които се позовава параграф 1, започват да се отчитат от датата, от която марката повече не може да бъде предмет на отказ или възражение. Когато има подадена опозиция и същото не е оттеглено, периодът започва да се отчита от датата, на която е станало окончателно евентуалното решение за прекратяване на производството за възражение.

↓ 2008/95/ЕО

4. Използване по смисъла на ~~първата алинея~~ параграф 1 е и:

↓ 2008/95/ЕО
⇨ нов

а) използването на марката във вид, различен по отношение на елементи, които не променят отличителния характер на марката в сравнение с вида, в който тя е регистрирана ⇨ , независимо дали във вида, в който се използва, марката е също така регистрирана или не на името на притежателя ⇦ ;

б) поставянето на марката върху стоки или тяхната опаковка в съответната държава -членка единствено с цел износ.

~~2~~5. Използването на марката със съгласието на притежателя ~~или от всяко лице, което има право да използва колективна, гаранционна или сертификатна марка,~~ се счита за използване от притежателя.

~~3. По отношение на марките, регистрирани преди датата на влизане в сила в съответната държава-членка на разпоредбите за въвеждане на Директива 89/104/ЕИО:~~

~~а) ако разпоредбата, която е в сила преди тази дата, предвижда санкции за неизползването на марката през определен непрекъснат период, петгодишният срок по параграф 1, първа алинея се счита за започнал да тече от същия момент, както всеки период на неизползване, който вече тече към тази дата;~~

~~б) ако преди тази дата не съществува разпоредба за неиз- ползване, петгодишните срокове по параграф 1, първа алинея започват да текат най-рано от тази дата.~~

⇩ нов

Член 17

Неизползването като аргумент за защита в производство за установяване на нарушение

Притежателят на марка има право да забрани използването на даден знак само доколкото неговите права не подлежат на отмяна на основание член 19 към момента на предявяване на иска за установяване на нарушение.

Член 18

Позоваване на правото на притежателя на по-късно регистрирана марка като защита в производство за установяване на нарушение

1. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка, ако тази по-късна марка не бъде обявява за недействителна в съответствие с член 8, член 9, параграфи 1 и 2 и член 48, параграф 3.

2. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана европейската марка, ако тази по-късна марка не бъде обявена за недействителна в съответствие с член 53, параграфи 3 и 4, член 54, параграфи 1 и 2 или член 57, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

3. Когато притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка съгласно параграфи 1 или 2, притежателят на тази по-късно регистрирана марка няма право да забрани използването на по-ранната марка в рамките на производството за установяване на нарушение, дори това право повече да не може да се противопостави на по-късната марка.

↓ 2008/95/ЕО

~~*Член 11*~~

~~**Санкции за неизползването на марка в съдебно или административно производство**~~

~~1. Марката не може да бъде обявена за недействителна поради съществуването на по-ранна конфликтна марка, ако последната не отговаря на изискванията за използване, установени съответно в член 10, параграфи 1 и 2 или в член 10, параграф 3.~~

~~2. Всяка държава-членка може да предвиди, че регистрацията на марка не се отказва поради съществуването на по-ранна конфликтна марка, ако последната не отговаря на изискванията за използване, установени съответно в член 10, параграфи 1 и 2 или в член 10, параграф 3.~~

~~3. Без да се засяга приложението на член 12, при подаване на насрещно искане за отмяна всяка държава-членка може да предвиди, че марката не може да бъде успешно противопоставена в производство за нарушение, ако се установи в резултат на възражение, че марката може да бъде отменена съгласно член 12, параграф 1.~~

~~4. Ако по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за целите на прилагане на параграфи 1, 2 и 3, се счита, че тя е регистрирана само за тази част от стоките или услугите.~~

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

РАЗДЕЛ 4

⌦ ОТМЕНЯНЕ НА ПРАВА ВЪРХУ МАРКИ ⌫

Член ~~12~~19

⌦ Липсата на реално използване като ⌫ ~~О~~основани~~е~~я за отмяна

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

1. Марката ~~може да бъде~~ подлежи на отмя~~не~~на, ако през непрекъснат период от пет години тя не е била реално използвана в държавата-членка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, и не съществуват основателни причини за неизползването.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

2. ~~Въпреки това~~ ~~н~~Никое лице не може да претендира, че правата на притежателя върху марката следва да бъдат отменени, ако през интервала между изтичането на този петгодишен период и подаването на искането за отмяна~~:~~ реалното използване на марката е започнато или възобновено.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

3. Започването или възобновяване на използването в трите месеца, предхождащи подаването на искането за отмяна, и най-рано при изтичането на непрекъснатия период на неизползване от пет години, не се взема предвид, когато подготовката за започването или възобновяването е извършена~~:~~ едва след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено искане за отмяна.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

Член 20

⌦ Превръщането в обичайно наименование или въвеждащо в заблуждение означение като основания за отмяна ⌫

~~2. Без да се засяга параграф 1, м~~Марката подлежи на отмяна когато след датата, на която е регистрирана:

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

а) вследствие на действията или бездействието на притежателя, марката се е превърнала в обичайно търговско наименование на стока или услуга, за които е регистрирана;

б) вследствие на използването ~~н~~й от притежателя на марката или с негово съгласие за стоките или услугите, за които е регистрирана, тя може да въведе обществеността~~а~~ в заблуждение, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги.

Член ~~13~~21

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

~~Основания за отказ, о~~Отмяна ~~или недействителност~~ само по отношение на някои от стоките или услугите

Когато съществуват основания ~~за отказ на регистрация или~~ за отмяна ~~или недействителност~~ на марка само по отношение на някои от стоките или услугите, за които марката е ~~заявена или~~ регистрирана, ~~отказът на регистрация,~~ отмяната ~~или недействителността~~ засяга~~т~~ само тези стоки или услуги.

⇩ нов

РАЗДЕЛ 5

МАРКИТЕ КАТО ОБЕКТ НА СОБСТВЕНОСТ

Член 22

Прехвърляне на регистрирани марки

1. Марката може да бъде прехвърлена, отделно от прехвърлянето на самото предприятие, по отношение на някои или всички стоки или услуги, за които е регистрирана.

2. Прехвърлянето на цялото предприятие включва прехвърлянето на марката, с изключение на случаите, в които е налице съгласие в противен смисъл или в които обстоятелствата недвусмислено диктуват нещо друго. Настоящата разпоредба се прилага по отношение на договорното задължение за прехвърляне на предприятието.

3. Без с това да се засяга разпоредбата на параграф 2, прехвърлянето на регистрацията на марката се оформя писмено и изисква договорът да бъде подписан от страните, с изключение на случаите, в които то произтича от съдебно решение; в противен случай то се счита за недействително.

4. При поискване от една от страните, прехвърлянето се вписва в регистъра и се публикува.

5. Докато прехвърлянето не бъде вписано в регистъра, неговият правоприемник няма право да противопоставя правата, произтичащи от регистрацията на марката, на трети лица.

6. При наличие на срокове, чието спазване по отношение на ведомството е задължително, правоприемникът може да направи изявления във връзка с това пред ведомството, веднага щом в последното постъпи искането за регистрация на прехвърлянето.

Член 23

Вещни права

1. Марката може, отделно от предприятието, да бъде обект на обезпечение или да бъде обект на вещни права.

2. По искане на една от страните правата, посочени в параграф 1, се вписват в регистъра и се публикуват.

Член 24

Принудително изпълнение

1. По отношение на дадена марка могат да се прилагат мерки за принудително изпълнение.

2. При поискване от една от страните, принудителното изпълнение се вписва в регистъра и се публикува.

Член 25

Производство по несъстоятелност

Когато дадена марка участва в производство по несъстоятелност, при поискване от страна на компетентния орган вписване в този смисъл се прави в регистъра и се публикува.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

Член ~~8~~26

Лицензия

1. Марката може да бъде предмет на лицензия за някои или за всички стоки или услуги, за които е регистрирана, както и за цялата територия на съответната държава ~~-~~членка или за част от нея. Лицензията може да бъде изключителна или неизключителна.

2. Притежателят на марка може да противопостави правата, предоставени от тази марка, срещу лицензополучател, който наруши разпоредб~~и~~на на лицензионния договор по отношение на:

а) срока;

б) вида, в който марката може да се използва съгласно регистрацията;

в) обхвата на стоките или услугите, за които е предоставена лицензията;

г) територията, на която марката може да се поставя; или

д) качеството на произведените стоки или на услугите, предоставени от лицензополучателя.

⇩ нов

3. Без с това да се засягат разпоредбите на лицензионния договор, лицензополучателят може да възбуди производство за установяване на нарушение на дадена марка само ако нейният притежател даде съгласието си за това. Титулярят на изключителна лицензия обаче може да възбуди подобно производство, ако притежателят на марката, след като бъде надлежно известен за това, сам не възбуди производство за установяване на нарушение в подходящ срок.

4. С цел получаване на обезщетение за понесените от него вреди, лицензополучателят има право да участва в производството за установяване на нарушение, възбудено от притежателя на марката.

5. По искане на една от страните предоставянето или прехвърлянето на лицензия за марка се вписва в регистъра и се публикува.

Член 27

Заявяване на марка като обект на собственост

По отношение на заявяването на марки се прилагат членове 22—26.

РАЗДЕЛ 6

ГАРАНЦИОННИ, СЕРТИФИКАТНИ И КОЛЕКТИВНИ МАРКИ

Член 28

Определения

По смисъла на настоящия раздел се прилагат следните определения:

1) „гаранционна или сертификатна марка“ е марка, която е посочена като такава при подаване на заявката и годна да отличава стоките или услугите, които са сертифицирани от притежателя на марката по отношение на географския произход, материала, метода на производство на стоките или способа на предоставяне на услугите, качеството, точността или други характеристики, от стоките и услугите, които не са сертифицирани по този начин.

2) „колективна марка“ е марка, която е описана като такава при заявяването ѝ и е способна да отличава стоките или услугите на членовете на сдружение, което е притежател на марката, от стоките или услугите на други предприятия.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

Член ~~15~~29

~~Особени разпоредби по отношение на колективните, г~~Гаранционни~~те~~ и сертификатни~~те~~ марки

⌦ 1. Държавите членки могат да предвидят регистрацията на гаранционни или сертификатни марки. ⌫

~~1~~2. ~~Без да се засягат разпоредбите на член 4,~~ ~~а~~Държавите ~~-~~членки~~, чието законодателство разрешава регистрирането на колективни, гаранционни или сертификатни марки,~~ могат да предвидят, че ~~такива~~ ⌦ гаранционни или сертификатни ⌫ марки не се регистрират или се отменят или обявяват за недействителни на основания, ~~допълнителни на тези,~~ различни от посочените в членове 3 ⌦ , 19 ⌫ и ~~12~~ 20, когато функцията на тези марки налага това.

~~2~~3. ~~Чрез дерогация от член 3, параграф 1, буква в), държавите-членки могат да предвидят, че~~ ⌦ Гаранционна или сертификатна марка, състояща се от ⌫ знаци~~те~~ или означения~~та~~, които в търговската дейност могат да служат за обозначаване на географския произход на стоките или услугите, ~~могат да бъдат колективни, гаранционни или сертификатни марки. Такава марка~~ не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност такива знаци или означения, при условие че то ги използва в съответствие с честната производствена или търговска практика~~:~~. ~~в~~В частност такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско наименование.

Член 30

⌦ Колективни марки ⌫

⇩ нов

1. Държавите членки предвиждат регистрацията на колективните марки.

2. Сдруженията на фабриканти, производители, доставчици на услуги или търговци, които по смисъла на приложимото спрямо тях законодателство имат възможност от свое собствено име да разполагат с всякакви видове права и задължения, да сключват договори или да извършват други правни действия и да бъдат ищци и ответници, също както и юридическите лица, които се явяват субекти на публичното право, могат да депозират заявки за колективни марки.

3. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, буква в) знаци или означения, които могат да служат в търговията за обозначаване на географския произход на стоките или на услугите, могат да съставляват колективни марки.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

⌦Колективната марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност такива знаци или означения, при условие че то ги използва в съответствие с почтените ~~честната~~ практики в областта на производствотоена или търговиятаека практика. В частност такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско наименование. ⌫

⇩ нов

Член 31

Правила за използване на колективната марка

1. Заявителят на колективна марка представя правилата за нейното използване.

2. В правилата за използване се уточняват лицата, които имат право да използват марката, условията за членуване в сдружението и условията за използване на марката, включително приложимите санкции. С правилата за използване на дадена марка по член 30, параграф 3 се дава право на всяко лице, чиито стоки или услуги са с произход от съответния географски район, да стане член на сдружението, което е притежател на марката.

Член 32

Отхвърляне на заявката

1. В допълнение към основанията за отхвърляне на заявка за марка, предвидени в членове 4 и 5, заявка за колективна марка се отхвърля, когато тя не отговаря на разпоредбите на член 28, параграф 2, член 30 или член 31 или когато правилата за използване противоречат на обществения ред или на добрите нрави.

2. Заявка за колективна марка се отхвърля също така когато има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато има вероятност тя да бъде възприета като нещо различно от колективна марка.

3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, чрез изменение на правилата за използване, отговори на изискванията, установени в параграфи 1 и 2.

Член 33

Използване на колективните марки

Изискванията на член 16 се считат за изпълнени в случаите на реално използване на колективна марка в съответствие с член 16 от всяко лице, което има право да я използва.

Член 34

Изменение на правилата за използване на колективната марка

1. Притежателят на колективна марка представя на ведомството всяка промяна в правилата за нейното използване.

2. Изменението се отразява в регистъра, освен ако измененните правила не отговарят на изискванията на член 31 или съдържат едно от основанията за отказ, посочени в член 32.

3. Член 42, параграф 2 се прилага спрямо измененните правила за използване.

4. За целите на настоящата директива измененията на правилата за използване влизат в сила едва от датата на вписване на изменението в регистъра.

Член 35

Лица, които имат право да предявят иск за установяване на нарушение

1. Разпоредбите на член 26, параграфи 3 и 4 се прилагат за всяко лице, което има право да използва колективна марка.

2. Притежателят на колективна марка има право да претендира обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за понесените от тях вреди вследствие на неразрешеното използване на марката.

Член 36

Допълнителни основания за отмяна

В допълнение към основанията за отмяна, предвидени в членове 19 и 20, правата на притежателя на колективна марка подлежат на отмяна, въз основа на подадено искане за тази цел до ведомството или на предявен насрещен иск в производство за установяване на нарушение, на следните основания:

а) притежателят не предприема разумни мерки с оглед предотвратяване на използването на марката по начин, несъвместим с условията за използване, предвидени в правилата за използване, чиито изменения при необходимост са били отбелязани в регистъра;

б) начинът, по който марката е била използвана от оторизираните за тази цел лица, е довел до това тя да въведе в заблуждение обществеността по начина, посочен в член 32, параграф 2;

в) изменението на правилата за използване на марката е било отбелязано в регистъра в противоречие с разпоредбите на член 34, параграф 2, освен ако притежателят на марката чрез ново изменение на правилата за използване не се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

Член 37

Допълнителни основания за недействителност

В допълнение към основанията за недействителност, предвидени в членове 4 и 5, колективната марка се обявява за недействителна, когато е била регистрирана в противоречие с разпоредбите на член 32, освен ако притежателят на марката, чрез изменение на правилата за използването, не се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

Глава 3

Производства

Раздел 1

Подаване на заявка и регистриране

Член 38

Условия, на които трябва да отговарят заявките

1. Заявките за регистриране на марка съдържат следните атрибути:

а) искане за регистрация,

б) информация, позволяваща да се идентифицира заявителят,

в) списък на стоките или услугите, за които се иска регистрация,

г) представяне на марката.

2. Заявката за марка е обвързана със заплащането на такса за подаване на заявката, а когато това е целесъобразно — на една или повече такси за различните класове.

Член 39

Дата на подаване на заявката

1. Датата на подаване на заявката за марка е датата, на която документите, съдържащи информацията, посочена в член 38, са подадени до ведомството от заявителя

2. Освен това държавите членки могат да предвидят валидността на датата на подаване на заявката да бъде поставена в зависимост от заплащането на базисната такса за депозиране или регистрация.

Член 40

Определяне и класификация на стоките и услугите

1. Стоките и услугите, за които се иска регистрация, се класифицират според системата за класификация, установена със Спогодбата от Ница относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марките от 15 юни 1957 г. (наричана по-долу „Класификацията от Ница“).

2. Стоките и услугите, за които се иска закрила, се определят от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на тази основа да определят степента на търсената закрила. Списъкът на стоките и услугите позволява класирането на всяка от тях в един единствен клас от Класификацията от Ница.. 3. За целите на параграф 2 могат да бъдат използвани общите означения в заглавията на класовете от Класификацията от Ница или други общи понятия, при условие че те отговарят на изискуемите стандарти за яснота и точност.

4. Ведомството отхвърля заявката по отношение на понятия, които са неясни или неточни, ако заявителят не предложи приемлива формулировка в срок, определен от ведомството за тази цел. От съображения за постигане на яснота и правна сигурност ведомствата в сътрудничество помежду си съставят списък, отразяващ административната практика на всяко от тях по отношение на класифицирането на стоки и услуги.

5. Използването на общи понятия, в т.ч. на общи означения от заглавията на класовете от Класификацията от Ница, се тълкува като включващо всички стоки или услуги, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на означението или понятието. Употребата на такива термини или означения не може да се тълкува като включваща искане по отношение на стоки или за услуги, които не могат да бъдат обхванати от буквалния смисъл.

6. Когато заявителят иска регистрация за повече от един клас, стоките и услугите се групират според класовете от Класификацията от Ница, като всяка група се предшества от номера на класа, към който принадлежи тази група стоки или услуги, и се представя съгласно поредността на класовете.

7. Класификацията на стоките и услугите се извършва изключително за административни цели. На отделните стоки и услуги не се гледа като на сходни една с друга на основание на това, че попадат в един и същ клас от Класификацията от Ница; и обратно — на тях не се гледа като на несходни една с друга на основание на това, че те попадат в различни класове от Класификацията от Ница.

Член 41

Служебно разглеждане

Ведомствата свеждат извършваното от тях служебно разглеждане на това дали дадена заявка отговаря на условията за нейното регистриране до проверка за отсъствието на изброените в член 4 абсолютни основания за отказ.

Член 42

Бележки на трети лица

1. Преди регистрирането на дадена марка, всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат да изпратят до ведомството писмени бележки, посочващи на кое от основанията по член 4 регистрацията на марката трябва да бъде отказана служебно. Тези лица и групи или организации не придобиват качеството на страни по производството пред ведомството.

2. В допълнение към основанията, на които се позовава параграф 1, всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат да изпратят до ведомството писмени бележки, посочващи конкретните основания, поради които заявката за колективна марка трябва да бъде отказана по силата на член 32, параграфи 1 и 2.

Член 43

Разделяне на заявките и регистрациите

Заявителят или притежателят може да раздели заявката си за марка или регистрацията на марката на една/едно или повече отделни заявки или регистрации, като представи на ведомството декларация за тази цел.

Член 44

Такси

Регистрирането и подновяването на марка се извършва срещу заплащането на допълнителна такса за всеки клас стоки и услуги след първия клас.

РАЗДЕЛ 2

ПРОИЗВОДСТВА ЗА ОПОЗИЦИЯ, ОТМЯНА И НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

Член 45

Производство по опозиция

1. Държавите членки предвиждат ефикасно и бързо административно производство пред техните ведомства по опозиция срещу регистрацията на марка на основанията, предвидени в член 5.

2. Административното производство по параграф 1 предвижда като минимум притежателят на по-ранно право по член 5, параграфи 2 и 3 да има възможност да подаде опозиция.

3. На страните се предоставя като минимум двумесечен срок преди да започне производството по опозиция за постигане на споразумение относно възможността за приятелско уреждане на спора между страната, подала опозицията, и заявителя.

Член 46

Неизползването като аргумент за защита в производство по опозиция

1. В хода на административно производство по опозиция, когато към датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка е изтекъл петгодишният период, в рамките на който е трябвало да започне реалното използване на по-ранната марка в съответствие с член 16, по искане на заявителя притежателят на по-ранната марка, който е подал опозиция, представя доказателства за реално използване в съответствие с член 16 на по-ранната марка през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка, или за съществуване на основателни причини за неизползването. Ако такива доказателства не бъдат представени, се взема решение за отхвърляне на опозицията.

2. Ако по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за целите на предвиденото в параграф 1 разглеждане на опозицията се счита, че тя е регистрирана само за тази част от стоките или услугите.

3.. Параграфи 1 и 2 се прилагат, когато по-ранната марка е европейска марка. В този случай реалното използване на европейската марка се установява в съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Член 47

Производство за отмяна или обявяване на недействителност

1. Държавите членки предвиждат административно производство пред техните ведомства във връзка с искане за отмяна или обявяване на недействителност на марка.

2. Административното производство за отмяна предвижда отмяна на марката на основанията, предвидени в членове 19 и 20.

3. Административното производство за обявяване на недействителност предвижда обявяване на марката за недействителна като минимум на следните основания:

а) марката да не е трябвало да бъде регистрирана, тъй като не отговаря на изискванията по член 4;

б) марката да не е трябвало да бъде регистрирана поради съществуването на по-ранно право по смисъла на член 5, параграфи 2 и 3;

4. Административното производство предвижда, че минимум следните лица и субекти могат да подават искания за отмяна или за обявяване на недействителност:

а) в случаите по параграф 2 и параграф 3, буква а) — всяко физическо или юридическо лице и всяка група или организация, създадена с цел представляване на интересите на фабрикантите, производителите, доставчиците на услуги, търговците или потребителите, което/която по смисъла на приложимото спрямо тях законодателство има право да предяви иск от свое собствено име и срещу което/която може да бъде предявен иск;

б) в случая по параграф 3, буква б) — притежателят на по-ранно право по смисъла на член 5, параграфи 2 и 3.

Член 48

Неизползването като аргумент за защита в производство за обявяване на недействителност

1. В хода на административно производство за обявяване на недействителност въз основа на регистрирана марка с по-ранна дата на подаване или дата на приоритет, в случай че притежателят на по-късната марка поиска това, притежателят на по-ранната марка е длъжен да представи доказателства за реално използване в съответствие с член 16 на по-ранната марка през петте години, предхождащи датата на подаване на искането за обявяване на недействителност, за стоките или услугите, за които тя е регистрирана и на които той се позовава в подкрепа на своето искане, или за съществуване на основателни причини за неизползването, при условие че петгодишният период, в рамките на който по-ранната марка е трябвало реално да се използва, е изтекъл към датата на подаване на искането за обявяване на недействителност.

2. Когато към датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка е изтекъл петгодишният период, в рамките на който е трябвало реално да се използва по-ранната марка в съответствие с член 16, притежателят на по-ранната марка е длъжен да представи в допълнение към доказателствата, изискуеми по силата на параграф 1, доказателства за реално използване на марката през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритет, или за съществуване на основателни причини за неизползването.

3. В отсъствието на доказателствата по параграфи 1 и 2, искането за обявяване на недействителност, основаващо се на по-ранна марка, се отхвърля.

4. Ако по-ранната марка е използвана в съответствие с член 16 само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за целите на разглеждането на искането за обявяване на недействителност се счита, че тя е регистрирана само за тази част от стоките или услугите.

5. Параграфи 1 и 4 се прилагат, когато по-ранната марка е европейска марка. В този случай реалното използване на европейската марка се установява в съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Член 49

Последици от отмяната и недействителността

1. За дадена марка се смята, че считано от датата на подаване на искането за отмяна не е имала последиците, предвидени в настоящата директива, доколкото правата на притежателя са били отменени. По искане на една от страните, в решението може да бъде фиксирана по-ранна дата, на която е възникнало основанието за отмяната.

2. За дадена марка се смята, че от самото начало не е имала последиците, предвидени в настоящата директива, доколкото марката е била обявена за недействителна.

РАЗДЕЛ 3

СРОК НА ДЕЙСТВИЕ И ПОДНОВЯВАНЕ НА РЕГИСТРАЦИЯТА

Член 50

Срок на действие на регистрацията

1. Марките се регистрират за период от 10 години от датата на подаване на заявката.

2. Регистрацията може да бъде подновявана в съответствие с член 51 за следващи периоди от десет години.

Член 51

Подновяване

1. Регистрацията на марка се подновява по искане на притежателя на марката или на упълномощено от него лице, при условие че са платени таксите за подновяване.

2. Ведомството уведомява притежателя на марката, както и всяко лице, което е носител на регистрирано право по отношение на марката, за изтичането на регистрацията своевременно преди изтичането ѝ Непредоставянето на тази информация не ангажира отговорността на ведомството.

3. Искането за подновяване се представя и таксите за подновяване се заплащат в срок от шест месеца, изтичащ в последния ден от месеца, в който се преустановява защитата. Ако това не бъде направено, искането може да бъде представено в рамките на нов период от шест месеца, който започва да тече на следващия ден след деня, посочен в първото изречение. Таксите за подновяване и допълнителна такса се заплащат в рамките на този допълнителен период.

4. В случай че искането е представено или таксите да заплатени само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката, регистрацията се подновява само за въпросните стоки или услуги.

5. Подновяването поражда действие на следващия ден след датата, на която изтича съществуващата регистрация. Подновяването се регистрира и публикува.

Глава 4

Административно сътрудничество

Член 52

Сътрудничество в областта на регистрацията и управлението на марките

Държавите членки следят за това ведомствата да сътрудничат помежду си и с Агенцията с цел насърчаване на сближаването на практиките и на използваните инструменти и постигане на съгласувани резултати в процеса на разглеждане на заявките за регистрация и на самата регистрация на марките.

Член 53

Сътрудничество в други области

Държавите членки следят за това ведомствата да си сътрудничат с Агенцията във всички сфери на тяхната дейност, извън посочените в член 52, които са от значение за защитата на марките в Съюза.

Глава 5

Заключителни разпоредби

↓ (адаптиран)

Член 54

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 2—6, 8—14, 16, 17, 18, 22—28 и 30—53 най-късно в срок от 24 месеца след влизането в сила на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текстовете на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите законови, подзаконови и административни разпоредби на директивата, отменена с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условията и редът на позоваване и формулировката на посоченото уточнение се определят от държавите членки.

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

~~*Член 16*~~

~~**Съобщаване**~~

2. Държавите ~~-~~членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, ~~приети~~ ⌦ които те приемат ⌫ в областта, уредена с настоящата директива.

Член ~~17~~55

Отмяна

Директива ~~89/104/ЕИО~~ ⌦ 2008/95/ЕО ⌫ ~~, изменена с решението, посочено в приложение I, част А,~~ се отменя, ⌦ считано от [*следващия ден след датата, посочена в член 54, параграф 1, първа алинея от настоящата директива*] ⌫ , без да се засягат задълженията на държавите членки относно срока~~овете~~ за транспонирането на ~~тази~~ директивата в националното право, посочен~~и~~ в приложение I, част Б към Директива 2008/95/ЕО.

↓ 2008/95/ЕО

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложението ~~II~~.

Член ~~18~~56

Влизане в сила

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след ⌦ деня на ⌫ публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

↓

Членове 1, 7, 15, 19, 20, 21 и 54—57 се прилагат от [*следващия ден след датата, посочена в член 54, параграф 1, първа алинея от настоящата директива*].

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

Член ~~19~~57

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

~~ПРИЛОЖЕНИЕ I~~

~~Отменена директива и нейните изменения~~	
~~(посочени в член 17)~~	
~~Директива 89/104/ЕИО на Съвета~~	~~(ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 1)~~
~~Директива 92/10/ЕИО на Съвета~~	~~(ОВ L 6, 11.1.1992 г., стр. 35)~~

~~ЧАСТ Б~~

~~Срок за транспониране в националното право~~	
~~(посочен в член 17)~~	
~~Директива~~	~~Срок за транспониране~~
~~89/104/ЕИО~~	~~31 декември 1992 г.~~

↓ 2008/95/ЕО (адаптиран)

~~ПРИЛОЖЕНИЕ I~~

~~Таблица на съответствието~~	
~~Директива 89/104/ЕИО~~	~~Настояща директива~~
~~Член 1~~	~~Член 1~~
~~Член 2~~	~~Член 2~~
~~Член 3, параграф 1, букви а)—г)~~	~~Член 3, параграф 1, букви а)—г)~~
~~Член 3, параграф 1, буква д), уводна част~~	~~Член 3, параграф 1, буква д), уводна част~~
~~Член 3, параграф 1, буква д), първо тире~~	~~Член 3, параграф 1, буква д), подточка i)~~
~~Член 3, параграф 1, буква д), второ тире~~	~~Член 3, параграф 1, буква д), подточка ii)~~
~~Член 3, параграф 1, буква д), трето тире~~	~~Член 3, параграф 1, буква д), подточка iii)~~
~~Член 3, параграф 1, букви е), ж) и з)~~	~~Член 3, параграф 1, букви е), ж) и з)~~
~~Член 3, параграфи 2, 3 и 4~~	~~Член 3, параграфи 2, 3 и 4~~
~~Член 4~~	~~Член 4~~
~~Член 5~~	~~Член 5~~
~~Член 6~~	~~Член 6~~
~~Член 7~~	~~Член 7~~
~~Член 8~~	~~Член 8~~
~~Член 9~~	~~Член 9~~
~~Член 10, параграф 1~~	~~Член 10, параграф 1, първа алинея~~
~~Член 10, параграф 2~~	~~Член 10, параграф 1, втора алинея~~
~~Член 10, параграф 3~~	~~Член 10, параграф 2~~
~~Член 10, параграф 4~~	~~Член 10, параграф 3~~

~~Член 11~~	~~Член 11~~
~~Член 12, параграф 1, първо изречение~~	~~Член 12, параграф 1, първа алинея~~
~~Член 12, параграф 1, второ изречение~~	~~Член 12, параграф 1, втора алинея~~
~~Член 12, параграф 1, трето изречение~~	~~Член 12, параграф 1, трета алинея~~
~~Член 12, параграф 2~~	~~Член 12, параграф 2~~
~~Член 13~~	~~Член 13~~
~~Член 14~~	~~Член 14~~
~~Член 15~~	~~Член 15~~
~~Член 16, параграфи 1 и 2~~	~~—~~
~~Член 16, параграф 3~~	~~Член 16~~
~~—~~	~~Член 17~~
~~—~~	~~Член 18~~
~~Член 17~~	~~Член 19~~
~~—~~	~~Приложение I~~
~~—~~	~~Приложение II~~

↑

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 2008/95/ЕО	Настояща директива
Член 1	Член 1
---	Член 2
Член 2	Член 3
Член 3, параграф 1, букви а)—з)	Член 4, параграф 1, букви а)—з)
---	Член 4, параграф 1, букви и)—й)
---	Член 4, параграфи 2 и параграф 3, първо изречение
Член 3, параграф 2, букви а)—в)	Член 4, параграф 4, букви а)—в)
Член 3, параграф 2, буква г)	Член 4, параграф 3, второ изречение
Член 3, параграф 3, първо изречение	Член 4, параграф 5
Член 3, параграф 3, второ изречение	Член 4, параграф 6
Член 4, параграфи 1 и 2	Член 5, параграфи 1 и 2
Член 4, параграф 3 и параграф 4, буква а)	Член 5, параграф 3, буква а)
---	Член 5, параграф 3, буква б)
Член 4, параграф 4, буква ж)	Член 5, параграф 3, буква в)
---	Член 5, параграф 3, буква г)
Член 4, параграф 4, букви б) и в)	Член 5, параграф 4, букви а) и б)
Член 4, параграф 4, букви г)—е)	---
Член 4, параграфи 5 и 6	Член 5, параграфи 5 и 6
---	Член 8
Член 5, параграф 1, първо уводно изречение	Член 10, параграф 1
Член 5, параграф 1, второ уводно	Член 10, параграф 2, уводно изречение

изречение	Член 10, параграф 2, букви а) и б)
Член 5, параграф 1, букви а) и б)	Член 10, параграф 2
Член 5, параграф 2	Член 10, параграф 3, букви а)—в)
Член 5, параграф 3, букви а)—в)	Член 10, параграф 3, буква г)
---	Член 10, параграф 3, буква д)
Член 5, параграф 3, буква г)	Член 10, параграф 3, буква е)
---	Член 10, параграфи 4 и 5
---	Член 10, параграфи 6 и 7
Член 5, параграфи 4 и 5	Член 11
---	Член 12
---	Член 13
---	Член 14, параграф 1, букви а)—в)
Член 6, параграф 1, букви а)—в)	Член 14, параграф 2
---	Член 14, параграф 3
Член 6, параграф 2	Член 15
Член 7	Член 26, параграфи 1 и 2
Член 8, параграфи 1 и 2	Член 26, параграфи 3—5
---	Член 9
Член 9	Член 16, параграф 1
Член 10, параграф 1, първа алинея	Член 16, параграфи 2 и 3
---	Член 10, параграф 4
Член 10, параграф 1, втора алинея	Член 10, параграф 5
Член 10, параграф 2	---
Член 10, параграф 3	Член 48, параграфи 1—3
Член 11, параграф 1	Член 46, параграф 1
Член 11, параграф 2	Член 17
Член 11, параграф 3	Член 17, член 46, параграф 2 и член 48,

Член 11, параграф 4	параграф 4
---	Член 18
Член 12, параграф 1, първа алинея	Член 19, параграф 1
Член 12, параграф 1, втора алинея	Член 19, параграф 2
Член 12, параграф 1, трета алинея	Член 19, параграф 3
Член 12, параграф 2	Член 20
Член 13	Член 7 и член 21
Член 14	Член 6
---	Членове 22—25
---	Член 27
---	Член 28
Член 15, параграф 1	Член 29, параграфи 1 и 2
Член 15, параграф 2	Член 29, параграф 3
---	Членове 30—54, параграф 1
Член 16	Член 54, параграф 2
Член 17	Член 55
Член 18	Член 56
Член 19	Член 57